

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської територіальної громади
Центральна публічна дитяча бібліотека
Бібліотека-філія №2

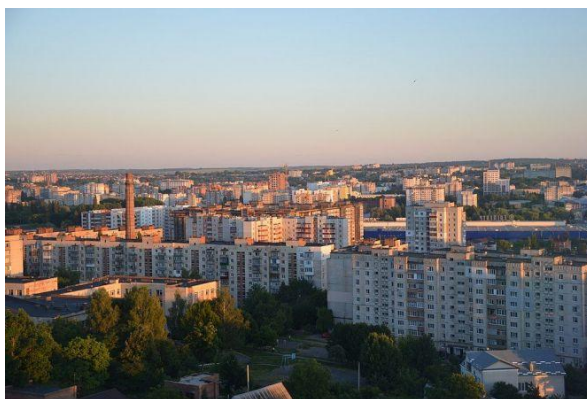
Мікрорайон «Виставка»

Минуле та сучасне (історія мікрорайону)

Інформаційна довідка

м. Хмельницький, 2021

Заріччя – колишнє село, що виникло на пагорбі та його схилах за річкою Південний Буг. У 1946 році Заріччя було приєднано до Проскурова та стало одним із мікрорайонів міста. Позбуватися свого сільського вигляду він почав уже в 1950 роках, і першим поштовхом стала організація на зарічанських ланах, поблизу Старокостянтинівського шосе (район теперішнього дендропарку) обласної сільськогосподарської виставки. Такі виставки, що відкривалися у ті роки у всіх обласних центрах на зразок столичної ВДНГ, були стаціонарними – мали капітальні приміщення, павільйони, впорядковану територію. Теж саме й зробили в Проскуріві. Перша виставка урочисто була відкрита у 1950 році й успішно діяла майже до середини 60-х років. Тисячі проскурівчан з родинами полюбили відвідувати виставку, де можна було не лише ознайомитись з досягненнями аграріїв, а й відпочити: придбати щось смачне, відвідати кафе й буфети, погойдати дітлахів. В народі за цією зарічанською частиною міста швидко закріпилася назва Виставка.

У 1959 році, дещо на захід від Виставки, неподалік від Зарічанської МТС та вище військового танкодрому розпочалася забудова невеличкого житлового масиву двоповерхових будинків для службовців 17-ї дивізії. Він отримав назву «посьолок Мирний». В той же час ближче до Заріччя заклали фундаменти під три чотириповерхові цегляні будинки. Дорогу, що з'єднувала верхню околицю Заріччя з Виставкою та пролягала повз «Мирне» та чотириповерхівок, розширили, заасфальтували і незабаром дали назву – проспект Миру... Так почалася масштабна розбудова нинішнього Зарічанського мікрорайону, що «поглинув» колишнє село, його сади та лани, та колишню Виставку.

Проспект Миру – одна з головних магістралей міста та мікрорайону Виставка (Заріччя), пролягає від західної (виїзд на Західну Окружну) до східної (виїзд на Вінницьке шосе) його околиць.

Вулиця **Степана Бандери** розташована у мікрорайоні Заріччя. Пролягає від мосту через р. Південний Буг, перетинає просп. Миру і продовжується до мікрорайону Озерна.

Вулиця сформувалася ще за часів існування села Заріччя (приєднано до міста в 1946 р.), мала назву Центральна. В 1984 р. перейменована на честь маршала Рибалка. В рамках декомунізації в лютому 2016 р. вулицю перейменували на честь Степана Бандери.

Зарічанська вулиця – розташована у мікрорайоні Заріччя.

Вулиця виникла у 1966 році. В цей час відбувалось будівництво на території нового мікрорайону Заріччя. Перша назва вулиці була Куйбишева, у 1991 році була перейменована на Зарічанську, на вибір нової назви вплинуло розташування вулиці. Територіально вулиця розташована вздовж річки Південний Буг. Вулиця обмежена вулицею С. Бандери та Старокостянтинівським шосе.

УСТАНОВИ МІКРОРАЙОНУ

ТЕЛЕВЕЖА

проспект Миру, 43

На найвищій точці міста в 1968 р. збудовано телеретранслятор заввишки 100 м. У 1978 році в Хмельницькому, поруч зі старим ретранслятором, розпочалось будівництво нової телевежі. До робіт залучили спеціалістів з колишньої Чехословаччини, які встановлювали телеапаратуру у технічному приміщенні. Це була перша у Радянському Союзі потужна двопрограмна радіотелевізійна станція. Через два роки будівництва, коли «зріст» суцільнометалевого корпусу телевежі склав 180 м, на нього установили 28-метрову антену. Таким чином, загальна висота телевежі становила 208 метрів!

До теперішнього дня вежа в Хмельницькому є найвищою спорудою області.

Додамо, що нині вона є четвертою за висотою в Україні серед вільностоячих (тобто, без підтримуючих дротів) телерадіовеж. Найвища – Київська (385 м), за нею йдуть – Харківська (242 м), Мелітопольська (226 м) й наша.

У січні 1991 р. на базі Хмельницької РТС створено Хмельницький обласний радіотелевізійний передавальний центр.

Нині це Хмельницька філія Концерну РРТ. Це єдине підприємство в Хмельницькій області за родом діяльності з потужним спеціалізованим виробництвом, одним з головних напрямків роботи якого є розповсюдження телевізійних програм.

У підпорядкуванні Хмельницької філії Концерну РРТ знаходяться телевізійні передавачі, які транслюють програми: «Перший національний» (УТ-1), ТРК «Ера», Хмельницької обласної державної телерадіокомпанії (ОДТРК), «Мега», «Ексклюзив», «ІНТЕР», Студії «1+1», ICTV, «Новий канал», «ТРК ЛЮКС», «ДТА», «5 канал», «ТОНІС», ТРК «Гравіс», «М-1», «СТБ», «Україна», «К-1», «ТЕТ» та ТРК, розташованих у районах та містах області. Також на об'єктах філії з 2011 року ведеться мовлення в цифровому форматі DVB-T2.

Також у віданні Хмельницької філії Концерну РРТ знаходяться і радіомовні передавачі, які транслюють програми: Українського радіо (канали УР-1, УР-2 «Промінь», УР-3 «Культура»), Хмельницької ОДТРК («Говорить Хмельницький», «Радіо «Поділля-центр»), «Ретро-ФМ», «Авто Радіо», «Наше радіо», «Стильне Радіо», «Радіо Пятниця», «Радіо-Ера FM», «Радіо Марія», «Радіо Блік».

На обслуговуванні Хмельницького ОРТПЦ перебувають 82 телевізійних та 23 радіомовних передавача. Більшість потужних ТВ та РМ передавачів введено в експлуатацію в 1979-1980 рр.

Для забезпечення ретрансляції ТВ програм у тіньових зонах в умовах сильно пересіченої місцевості в 16 населених пунктах області встановлено дво- та трипрограмні ТВ мікроретранслятори.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ГЕРІАТРИЧНИЙ ПАНСІОНАТ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ І ПРАЦІ

вул. Перемоги, 7

Хмельницький геріатричний пансіонат для ветеранів війни і праці, тодішній будинок-інтернат для пристарілих, був введений в експлуатацію 4 жовтня 1973 року, рішенням виконавчого комітету Хмельницького міськвиконкому №20 і розрахований на 130 місць. Це чотириповерховий будинок до якого підведені всі комунікації, водопровід, каналізація, опалення. Територія пансіонату займає 14,425 м², облаштована з павільйонами та місцями відпочинку для мешканців.

Пансіонат є стаціонарною соціально-медичною установою загального типу для постійного проживання громадян похилого віку, ветеранів війни і праці, інвалідів, які потребують стороннього догляду, побутового і медичного обслуговування.

Завдяки зусиллям колективу з року в рік покращується побутове, медичне і культурне обслуговування підопічних, вишукуються додаткові можливості для покращення харчування підопічних. Адміністрація робить все для того, щоб люди, які живуть в пансіонаті, відчували увагу і піклування.

БУДИНОК ПРЕСИ

проспект Миру, 59

Сучасний комплекс споруд Будинку преси, побудований наприкінці 1980-х років, який вмістив в себе видавництво «Поділля» (засноване у 1975 році) з потужним поліграфічним виробництвом, а також редакції обласних газет «Радянське Поділля», «Корчагінець» та видавництво «Поділля». У поліграфічному комбінаті друкувалися не тільки місцеві газети, а й центральні – «Правда», «Известия», «Труд», «Комсомольская правда», «Сельская жизнь», «Медицинская газета», «Литературная газета», «Аргументы и факты», республіканські – «Правда Украины», «Радянська Україна», «Молодь України», «Сільські вісті» та інші, які відправляються для читачів, що проживають на території п'яти областей. Діє цех по виготовленню книжок для книжкових магазинів всієї країни.

ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ХМЕЛЬНИЦЬКЛЕГПРОМ»

вул. Бандери, 28

Професійне підприємство – виробниче об'єднання «Хмельницьклегпром» спеціалізується на створенні модного одягу високої якості, який дозволяє створювати цікаві ансамблі та втілювати індивідуальні стилістичні вподобання клієнтів.

Історія становлення виробничого об'єднання «Хмельницьклегпром» починається з 1981 року, коли при ливарно-механічному заводі був створений цех надомної праці. Прагнення до незалежності, розширення виробничих потужностей сприяло перетворенню маленького цеху в 1984 році в самостійне підприємство чисельністю 50 чоловік. Завдяки надомній формі організації праці до 1988 року на підприємстві працювало 2000 чоловік в містах Хмельницький та Городок Хмельницької області. Вироблялись вироби для новонароджених, дитячий одяг, трикотажні вироби ручної в'язки, жіночі блузи, спідниці. Працювала ділянка плетіння з лози, на якій вироблялись декоративні прикраси, кошики і т.п.

У 1988 році було закладено нову будівлю по вулиці Маршала Рибалка 28, будівництво якої припинилося в 1991 році. Лише в 1995 році з приходом нового енергійного ділового керівника – Кулакова Володимира Івановича, в результаті приватизації, модернізації та реконструкції, підприємство продовжило свою діяльність, як закрите акціонерне товариство (ЗАТ) «Хмельницьклегпром» і була добудована нова будівля підприємства.

У 1997 році був створений «Будинок моделей» – творчий тандем молодих дизайнерів, конструкторів і технологів, що взялися за розробку широкого асортименту моделей спецодягу, форменого одягу для силових структур, що включав всілякі варіанти повсякденного і парадно-вихідного обмундирування для всіх родів військ української армії і військово-морського флоту, а також підрозділів СБУ, МВС. Паралельно з цим розробляли колекції жіночого одягу на внутрішній ринок.

У 1998 році було проведено технічне переоснащення виробництва: застарілі швейні машини були замінені новітнім обладнанням фірм JUKI, PFAFF, Durkopp.

Найвищою оцінкою праці ЗАТ «Хмельницьклегпром» стала в 1998 році міжнародна нагорода «Золотий Меркурій», в цьому ж році Голові правління Володимиру Івановичу Кулакову за заслуги перед країною в розвитку промисловості України присвоєно звання «Заслужений працівник промисловості України». У березні 2000 р. Президія Міжнародної Кадрової Академії нагородила Володимира Івановича престижною міжнародною нагородою – золотою медаллю «За ефективне управління».

У 2000 році була впроваджена система автоматизованого проектування (САПР) JULIV.

У 2000 році Летичівська, а в 2001 році Волочиська фабрики приєдналися до ЗАТ «Хмельницьклегпром», створивши виробниче об'єднання, яке забезпечило понад 2000 робочих місць.

У 2002 році була проведена реконструкція підготовчого та розкрійного цехів, що дозволила створити додатково ще один швейний цех на 60 робочих місць.

У 2004 році були встановлені новітні настилочний та розкрійний комплекси американської фірми GERBER.

У 2006 році в процесі творчої роботи працівниками «Будинку моделей» виробничого об'єднання «Хмельницьклегпром» були створені перші колекції жіночого одягу під торговою маркою Jozefine collection і чоловічого одягу під торговою маркою VKStyle.

У 2010 році придбано лінію пресів для волого-теплової обробки готових виробів.

Виробниче об'єднання «Хмельницьклегпром» це:

- ✚ модний одяг відмінної якості, що задовільнить покупців з вимогливим смаком;
- ✚ це прекрасні умови праці, соціальний захист працівників об'єднання та всебічний розвиток колективу;
- ✚ партнерські взаємини з замовниками;
- ✚ взаємовигідне співробітництво з іноземними фірмами.

Підприємство активно бере участь у багатьох виставках, ярмарках та конкурсах. ЗАТ «Хмельницьклегпром» стало переможцем 3-го (1998 рік) та 4-го (1999 рік) Національних конкурсів з якості «Європейська модель ділової досконалості» в номінації «Великі підприємства», нагороджено дипломами «За кращу експозицію» на трьох міжрегіональних універсальних виставках-ярмарках, дипломом на телефестивалі моди «Барви Поділля-99» за колекцію курток «Весняна прогулянка» в номінації «Професіонали», а також брали участь в міжнародному конкурсі моделей-манекенниць «Супермодель світу-Україна».

ЗАВОД «ТЕМП»

проспект Миру, 99/101

Завод «ТЕМП» – це промислове підприємство машинобудівного напрямку, яке об'єднує більш як 100-річні загальні здобутки двох заводів: КЕМЗ «Зварка» (70 років) та завод «ТЕМП» (40 років). Фундаментом сучасного заводу «ТЕМП» стали значний досвід та інноваційні підходи підприємства, майстерність та прогресивне мислення спеціалістів, які дозволили створити широку лінійку надійного, унікального обладнання і запропонувати клієнтам якісне виконання послуг за напрямками: спеціальне технологічне обладнання, машинобудування та металообробка.

Підприємство налічує понад 150 спеціалістів, які мають великий досвід у

проектуванні та виробництві спеціального технологічного обладнання. Наші висококваліфіковані інженери-конструктори та інженери-технологи можуть розробити та прорахувати проєкт, запропонувати оптимальні варіанти технічних та технологічних рішень.

На даний момент на заводі «ТЕМП» проводиться модернізація та технічне переоснащення виробництва, вдосконалюються технологічні процеси. Дотримуючись європейського вектору розвитку, на підприємстві діє система якості ISO 9001:2008.

Історія

1977

Заснування машинобудівного заводу «ТЕМП». Початок виробництва автоматизованих технологічних ліній для виготовлення друкованих плат (методом сіткографічного друку).

80-ті

Освоєння методу виготовлення друкованих плат на кремнійорганічній основі методом фотолітографії.

1984

Початок випуску модернізованих ліній для регенерації відпрацьованих електролітів та вилучення кольорових і дорогоцінних металів.

1986

На заводі працює максимальна кількість співробітників – 5500.

1998

Початок співробітництва з компанією Prokon (Австрія) з питань серійного виробництва зварювальних столів.

2002

Освоєння нового напрямку – гальванічне обладнання.

2007

Відкриття напрямку виробництва – Трубозварювальне обладнання: центратори, зварювальні агрегати, верстати обробки кромок, трубозварювальні бази.

2009

Сертифікація виробництва згідно з міжнародною системою менеджменту якості ISO 9001:2008.

2011

На заводі організовано філію кафедри «Технології машинобудування» ХНУ.

2017

Розпочато виготовлення обладнання для лиття санітарної кераміки.

2019

За ініціати́ви АТ «Завод «ТЕМП» був втілений у життя проєкт створення зупинки громадського транспорту для жителів м. Хмельницького. Аналогічні зупинки також прикрасили вулиці м. Старокостянтинів Хмельницької області.

АВТОВОКЗАЛ

Хмельницька автостанція №1

Вінницьке шосе, 23

Наприкінці 1989 року на проспекті Миру відкрито новий автовокзал. Він вважається одним з найбільших в Україні та найкращим за оригінальним архітектурним рішенням в Україні.

Щодня через автовокзал Хмельницький-1 відбувається понад 100 рейсів у 20 напрямках. З автовокзалу можна доїхати не тільки в столицю й інші українські міста, але й у міста сусідніх країн.

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

вул. Зарічанська, 7

Головне управління Національної поліції в Хмельницькій області – територіальний підрозділ Національної поліції України в Хмельницькій області, утворений в 2015 році шляхом реструктуризації ГУ МВС України в Хмельницькій області.

Основними завданнями відомства є забезпечення безпеки, прав і свобод громадян, припинення і розкриття злочинів, охорона громадського порядку. Штатна чисельність поліцейських, що утримується за рахунок коштів Державного бюджету України, станом на 1 січня 2021 року становила 2262 осіб, із них – 1867 чоловіки та 395 – жінки.

МЕДИЧНІ ЗАКЛАДИ

ХМЕЛЬНИЦЬКА МІСЬКА ПОЛІКЛІНІКА №2

проспект Миру, 61

Поліклініка №2 – це заклад з високим рівнем надання медичної та профілактичної допомоги населенню мікрорайонів Озерна, Лезневе, Заріччя. В закладі представлені практично всі вузькі спеціальності для надання первинної

медико-санітарної допомоги, розвивається сімейна медицина. Це лікувальна установа, в якій професійне вміння співробітників, їхній досвід, добропорядність спрямовані на профілактику захворювань, надання допомоги пацієнтам, повернення їх до здорового та повноцінного життя. Кожен медичний співробітник поліклініки зацікавлений у фаховому вдосконаленні. Доброзичлива атмосфера в колективі є запорукою того, що досвідчені лікарі постійно навчають своїх молодших колег, дбаючи, щоб рівень надання медичної, профілактичної роботи невпинно зростав, розвивались медичні послуги.

АМБУЛАТОРІЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ №10 вул. Зарічанська, 4

12 березня 2018 р. свої двері відчинила амбулаторія загальної практики сімейної медицини №10 комунального підприємства «Хмельницького міського центру первинної медико-санітарної допомоги №2». Раніше в цьому приміщенні знаходилася поліклініка обласного наркологічного диспансеру.

В амбулаторії був проведений капітальний та поточний ремонт. На ремонтні роботи було витрачено понад 440 тисяч гривень.

У медичному закладі оновили коридор, відремонтували кабінети лікарів, а також облаштували приміщення очікування пацієнтів. Під час капітального ремонту утеплили зовнішні стіни мінеральними плитами, облаштували вхідний навіс. Також створили усі необхідні умови для людей з інвалідністю. При вході до амбулаторії №10 з'явився комфортний пандус. Таким чином, маломобільні групи населення тепер матимуть змогу комфортно та без перешкод потрапити до приміщення медичного закладу.

Медичну допомогу тут отримують 14 тис. хмельничан, із них: 11 тис. – дорослі і 3 тис. – діти.

Пацієнтів консультують педіатри, сімейні лікарі та гінекологи.

Тут функціонує реєстратура, денний кабінет, маніпуляційний та кабінет щеплень.

Оновлення приміщення дозволило значно покращити умови як для лікарів, так і для хмельничан, які обслуговуються у сучасній амбулаторії загальної практики сімейної медицини №10.

АМБУЛАТОРІЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ №8 вул. Зарічанська, 30

Амбулаторія загальної практики сімейної медицини № 8 (ЦПМСД №2) – це багатопрофільний медичний заклад амбулаторно-поліклінічного типу.

Амбулаторія загальної практики сімейної медицини № 8 Хмельницького міського центру первинної медико-санітарної допомоги № 2 продовжила роботу за новою адресою: вулиця Зарічанська, 30.

Амбулаторія знаходиться у приміщенні колишньої жіночої консультації №2.

У 2017 році було виготовлено проєктно-кошторисну документацію ремонту приміщення. Також відремонтували дах, підвальне приміщення та кабінети лікарів. На це були виділені кошти з міського бюджету. Ремонтні роботи завершилися і медичний заклад почав працювати повноцінно.

Амбулаторія обслуговує понад 15 тисяч мешканців міста. Медичну допомогу тут отримують дорослі та маленькі хмельничани.

За даними управління охорони здоров'я Хмельницької міської ради, в закладі працюють 5 лікарів загальної практики, 4 педіатра та 2 терапевта. В амбулаторії надають медичну допомогу первинного рівня в повному обсязі. Зокрема, тут можна пройти лабораторне та електрокардіографічне обстеження. Також здійснюються внутрішні, внутрішньом'язові, підшкірні ін'єкції та щеплення. Крім того, діє денний стаціонар та гінекологічний кабінет.

Мешканці мікрорайону Заріччя мають можливість обслуговуватися у сучасній амбулаторії загальної практики сімейної медицини №8.

ТОРГОВІ ЦЕТРИ

ТОРГІВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР «РІКО»

проспект Миру, 69

Торговий центр «Ріко» пропонує своїм клієнтам величезний вибір продукції: одяг та взуття для всієї родини, іграшки, дитячі товари, побутова хімія, аксесуари.

В ТЦ також знаходяться: ОщадБанк, взутєвий магазин «Взутекс», аптеки, «Vulka-маркет», кондитерський магазин «Насолода», магазин «Копійочка», продуктовий магазин «М'ясний Маркет» та інші.

ТОРГОВИЙ ЦЕНТР «ПРОСПЕКТ»

проспект Миру, 72/5

На перехресті вулиць пр. Миру і Панаса Мирного – у серці мікрорайону Виставка розташований торговий центр «Проспект».

Ідеальне місцезнаходження для будь-якої сфери діяльності! Поряд – зупинки громадського транспорту, критий ринок, кафе, торгові та розважальні заклади. Будівля знаходиться біля дороги з високим транспортним потоком, на території передбачена парковка. Внутрішнє планування розроблене таким чином, щоб відвідувачі швидко знайшли Ваш магазин, а для зручності пересування ми встановимо сучасний ліфт та швидкий ескалатор.

Торговий центр «Проспект» є сучасним торговим центром, який вирізняється незвичайним дизайном інтер'єру, прогресивним і трохи незвичним, він вражає своєю оригінальністю та неповторністю. Зручне місцезнаходження, поблизу зупинки, та демократичні ціни не залишать нікого байдужими.

У магазинах, які розташовані в торговому центрі «Проспект», можна придбати стильний одяг, побутову хімію, гаманці, велосипеди та аксесуари до них. Тут знаходиться відділення «Нової пошти», аптеки та інші магазини.

ЗАКЛАДИ КУЛЬТУРИ

БІБЛІОТЕКА-ФІЛІЯ №2

проспект Миру, 70/3

1 серпня 1949 року була відкрита міська бібліотека №2. Вона була розташована в передмісті Заріччя по вулиці Центральній. Перші працівники: Піменова Валентина Несторівна (завідуюча), Омельчишена Ганна Василівна, Орел Ярослава Степанівна, Бровко Людмила Іванівна – бібліотекарі. Завідуюча бібліотеки Піменова Валентина Несторівна протягом 26 років очолювала бібліотеку. Більше 40 років віддала бібліотеці Омельчишена Ганна Василівна. Бібліотекарки багато працювали над формуванням книжкового фонду, залученням нових читачів. Вже наприкінці року в бібліотеці було 246 читачів. Основні показники з кожним роком зростали, збільшувався і книжковий фонд.

В 1960 році для бібліотеки було побудовано нове приміщення площею понад 500 м². Але за рішенням міськвиконкому в 1979 році це приміщення було передано музичній школі, а бібліотеку переведено на проспект Миру 70/3, де вона зараз і знаходиться.

В 1979 році в новому приміщенні організовували роботу бібліотеки: Яцкова Людмила Петрівна (завідуюча), Сухова Галина Петрівна, Сучкова Людмила Павлівна. З переїздом значно покращились умови для якісного обслуговування читачів.

З 1983 по 2013 рік колектив бібліотеки очолювала Олійник Лідія Федорівна.

З 2013 року філію №2 очолює Ковальчук Оксана Аркадіївна.

Роботу було спрямовано на задоволення читацьких запитів, що висвітлюють розвиток культури, історії, літератури та мистецтва.

Основним завданням бібліотеки є виховання гармонійної, морально досконалої особистості, відкритої для інтелектуального, духовного, творчого розвитку засобами книги.

Поєднуючи традиційні та інноваційні форми роботи, бібліотекарі постійно працюють над тим, щоб залучити дітей, учнівську молодь до читання, зацікавити книгою.

15 березня 1987 року при бібліотеці був відкритий дитячий відділ.

А в 2016 році дитячий абонемент було об'єднано з дорослим.

Книжковий фонд бібліотеки станом на 01.01.2021 року складає 32,715 тис. примірників книг та періодичних видань.

Бібліотека обслуговує понад 2 000 читачів. Книговидача становить понад 40 тис. примірників видань. Щорічно бібліотеку відвідує в середньому понад 15 тис. читачів. Серед них – службовці, робітники, студенти, пенсіонери, діти, молодь.

Колектив бібліотеки – Ковальчук О. А., (завідуюча), бібліотекарі – Амеліна І. О. та Юркова Т. О.

Сьогодні бібліотека живе цікавим, творчим, активним життям. Крокуючи в ногу з часом, працівники бібліотеки постійно впроваджують нові креативні форми роботи, такі як: творчі вечори, презентації нових поетичних збірок, майстер-класи, конкурси, тренінги, віртуальні подорожі, – щоб надавати користувачам найсучасніші послуги, які будуть затребувані та якомога повніше задовольнять інформаційні потреби відвідувачів.

У бібліотеці створено спеціалізовану зону для неформальної освіти та дозвілля мешканців міста – центр мистецької творчості.

Коворкінг у бібліотеці

26 вересня 2019 року в рамках відзначення Дня міста Хмельницького та проведення міського літературного фестивалю «Слово єднає – 2019» у бібліотеці відбулася презентація проєкту «Коворкінг у бібліотеці – вільний простір для творчості». Цей проєкт вдалося реалізувати завдяки участі бібліотеки у Бюджеті участі і підтримці хмельничан, а зокрема читачів бібліотеки.

В рамках підготовки до впровадження проєкту було проведено ремонт та переобладнано приміщення колишнього сховища читального залу в теплу затишну кімнату з сучасним ремонтом, новими меблями та технікою.

На базі коворкінгу відбуваються майстер-класи, презентації, виставки майстрів і аматорів, конкурси, цікаві зустрічі з відомими людьми. Особливість проєкту полягає в поєднанні класичного книжкового дозвілля з активною творчістю. Тут можна навчатись самому і навчати інших. Девіз універсального простору творчого самовираження *«Творчість не має меж»*.

Партнери бібліотеки

- ✚ Хмельницька міська літературна спілка «Поділля»
- ✚ Хмельницька міська організація Національної спілки письменників України
- ✚ Хмельницька обласна організація НСПУ
- ✚ Хмельницький обласний осередок ВТС «Конгрес літераторів України»

- ✚ Дитяча музична школа №2
- ✚ Всеукраїнська ліга правників України
- ✚ Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Хмельницької міської ради
- ✚ Хмельницький обласний центр профілактики та боротьби зі СНІДом
- ✚ Міськрайоне управління юстиції
- ✚ Управління патрульної поліції в Хмельницькій області
- ✚ Регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Хмельницькій області
- ✚ МКП «Муніципальна телерадіокомпанія «Місто»
- ✚ ТВ7+ Хмельницький телеканал
- ✚ Освітні заклади мікрорайону (НВК №4, СЗОШ №22, СЗОШ №25, ДНЗ «Хмельницький центр професійно-технічної освіти сфери послуг», Хмельницький професійний ліцей, Вище професійне училище №25)
- ✚ Міжшкільний навчально-виробничий комбінат
- ✚ Геріатричний пансіонат для ветеранів війни і праці
- ✚ Майстри декоративно-прикладного мистецтва

Наші досягнення

2020 рік

Працівники бібліотеки першими в Україні серед бібліотек організували і провели для користувачів онлайнний майстер-клас по виготовленню ляльки-мотанки «Подорожниця».

2018 рік

Бібліотека стала переможцем Громадського проєкту «Бюджет міських ініціатив». Було реалізовано проєкт «Коворкінг у бібліотеці – вільний простір для творчості».

За підсумками роботи бібліотека стала переможцем щорічного конкурсу «Краща бібліотека-філія 2017 року» серед бібліотек-філій Хмельницької міської ЦБС.

2017 рік

Колектив бібліотеки став переможцем міського етапу обласного огляду-конкурсу на кращу роботу бібліотек з національно-патріотичного виховання громадян «Україна починається з тебе».

2016 рік

Колектив бібліотеки посів III місце у міському огляді-конкурсі на кращу організацію правоосвітньої та правовиховної діяльності серед бібліотек Хмельницької міської ЦБС, присвяченого 20-річчю Конституції України.

2015 рік

Переможцем II туру обласного конкурсу «Найкращий читач Хмельниччини – 2015» стала Анастасія Назарець – читачка бібліотеки.

2014 рік

Дайджест «Живе Кобзар у пам'яті народній», який підготував колектив бібліотеки, отримав 2 місце у міському огляді-конкурсі на краще інформаційне видання серед бібліотек Хмельницької міської ЦБС «Провісник долі».

Читачка бібліотеки Олександра Везденецька стала переможцем у міському етапі обласного літературного конкурсу «Читаймо Тараса, учімося в нього».

У відкритому конкурсі юних талантів «Світ Великого Кобзаря» в номінації «Літературні твори» друге місце здобула читачка бібліотеки Балян Каріна.

На базі бібліотеки відбувся Хмельницький обласний семінар директорів централізованих бібліотечних систем та центральних районних бібліотек – літній клуб бібліотечних менеджерів «Менеджмент якості у бібліотеці».

Реалізовано проєкт бібліотекаря Марини Шандорук «Бібліотечне рандеву: Україна – Італія», завдяки якому отримано грант для професійної подорожі до Італії, проведено вебміст між бібліотеками м. Хмельницького та Публічною бібліотекою Боргоманеро Мараца (провінція Новара).

2013 рік

Колектив бібліотеки переміг у міському огляді-конкурсі на кращу роботу з формування, використання та популяризації бібліотечних фондів «Фонд – обличчя бібліотеки» серед бібліотек, що обслуговують дорослих користувачів.

На базі бібліотеки-філії №2 відбувся майстер-клас «Нові бібліотечні послуги в практиці роботи», організований Хмельницькою обласною універсальною науковою бібліотекою та Хмельницькою міською ЦБС.

Переможцем II етапу конкурсу дитячого читання «Найкращий читач Хмельниччини – 2013» у номінації «Візитка учасника» серед учнів 7-х класів стала читачка бібліотеки Везденецька Олександра.

2012 рік

Читачки бібліотеки Грамчук Ольга та Михайлова Світлана стали переможцями у II міському етапі Всеукраїнського конкурсу «Найкращий читач України – 2012» у номінації «Візитка учасника».

2011 рік

Бібліотека перемогла у конкурсі від Програми «Бібліоміст», а саме «Організація нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету» та почала надавати користувачам безкоштовний доступ до мережі Інтернет.

У рамках проєкту «Сучасна бібліотека йде в люди» спільно з колегами бібліотеки-філії №12 проведено круглий стіл на тему «Діалог з громадою».

Юні читачі бібліотеки взяли участь в акції дитячого малюнку «Моя бібліотека», яка з ініціативи Української бібліотечної асоціації стартувала під час Львівського міжнародного дитячого фестивалю у квітні 2011 р.

З вересня бібліотека стала учасницею Мережі пунктів доступу громадян (ПДГ) до інформації органів державної влади у бібліотеках України.

Читач бібліотеки Лагунець Віктор Станіславович став переможцем обласного огляду-конкурсу на кращого дорослого читача «Так! Я читаю».

У лютому 2009 року бібліотеку підключили до мережі Інтернет.

Завдання інформаційної роботи бібліотеки полягає у тому, щоб довести до користувача ту інформацію, якою володіє бібліотека.

Популяризація літератури про рідний край займає провідне місце у роботі з молоддю. Традиційними є зустрічі з письменниками краю. Під час таких зустрічей поети знайомлять молодь зі своєю творчістю, дарують книжки, залучають до літературної творчості.

При бібліотеці працює клуб «Гармонія».

Більшість питань, що обговорюються на засіданнях клубу, носять естетичний, духовний характер і виховують молоде покоління на традиціях національної та світової культури, тут представлені і поезія, і музика, і література.

Виховання у молоді любові до рідної землі, мови та культури народу, його традицій, прагнення до творчості стало одним з пріоритетних напрямків у роботі клубу.

ЦЕНТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА ДЛЯ ДІТЕЙ №12

проспект Миру, 76/2

Кінець 60-х років відзначився впровадженням загальнообов'язкової 10-річної освіти. У бібліотечній справі 60-70 рр. також відбувались зміни. Це пов'язано із соціально-економічними, культурними чинниками, демографічними змінами. У мікрорайоні Виставка бібліотека-філія №8, яка працювала з 1967 року, розташувалася по вулиці проспект Миру, 76/2, обслуговувала доросле населення. Виникла потреба у відкритті бібліотеки для дітей.

Це завдання дали молодому методисту обласної дитячої бібліотеки ім. Жданова Купратій Ганні Григорівні. Вона й стала першою завідуючою бібліотеки для дітей №12, що відкрилась у вересні 1970 року за адресою проспект Миру, 76/2.

Ось як згадує про цей період Ганна Григорівна: «Виділили частину приміщення під дитячу бібліотеку, три металевих стелажі, перекладених тирсоплитою. Книжковий фонд майже 1000 примірників, не має на чому розмістити. Звернулася до директора кінотехпрому Д. Широкого. Там замовила 10 пристінних стелажів та каталожні ящики. У відділі культури взяла рахунок, але начальник відділу культури Гевал П. А. насварив за те, що багато використовую грошей на свою бібліотеку. Від образи рахунок порвала. Але з часом все владналося. Коли бібліотеку більш-менш облаштувала, пішла до директора ЗОШ №11 Хохлича В. М., запропонувала проведення екскурсій, заходів. Він відповів: «На що у вас дивитись, на три поломані стелажі?». Я запропонувала йому прийти і самому подивитись на бібліотеку. Коли він зайшов, був приємно вражений. На той час у бібліотеці працювали Валентина Сергіївна Кокурова, Галина Іванівна Ільченко, Галина Михайлівна Алісеніцер. Так почалась співпраця нашої бібліотеки зі школою №11. В 1972 році вже відкрили ЗОШ №21. Незабаром приміщення стало замалим.

Начальник відділу культури Гевал П. А. допоміг перелаштувати частину коридору на приміщення для абонементу 1-4 класів, де знайшлось місце для кабінету завідуючої.

В 1975 році перед моєю родиною постало питання виїзду до Угорщини. Кого ж поставити завідуючою? Я запропонувала на цю посаду Галину Іванівну Ільченко».

З 1975 року роботу бібліотеки №12 очолила Ільченко Г. І. Читачів було дуже багато, книговидача велика, висока обертаність. За день бібліотеку відвідували більше 100 дітей. У бібліотеці діяв клуб за інтересами «Юні історики», де учні 5-8-х класів вивчали історію рідного краю, міста. На абонементі 4-8-х класів працював гурток «Книголюби». На абонементі 1-3-х класів бібліотекарі працювали з групою дітей з слабкою технікою читання. В цей період у бібліотеці працювали такі бібліотекарі: Бас Людмила Йосипівна, Пасеукова Олександра Пилипівна, Стельмах Ольга Вікторівна, Мокрецова Ніна Михайлівна, Кучер Ганна Олексіївна.

У період науково-технічної та культурної революції в 60-70-ті рр. спостерігалось наростання суперечностей між суспільними потребами та можливостями їх задоволення, що виражалось в низькій ефективності використання книжкових ресурсів, зниження авторитету бібліотеки як інформаційного і культурного закладу. Спробою підвищення соціальної ролі масових бібліотек, у тому числі дитячих, стала централізація.

В 1976 році згідно з наказом міського відділу культури №22 від 17 березня 1976 року в місті була створена міська централізована бібліотечна система, яка включала тоді 13 бібліотек, 9 з яких обслуговували доросле населення, 4 – дітей. Книжковий фонд бібліотеки-філії №12 на 1.01.1976 року нараховував 21 054 книги.

В 1982 році завідуючою бібліотекою стала Нігулас Галина Михайлівна, яка очолювала бібліотеку до 1995 року. За цей період створено нові гуртки: «Джерельце» (абонемент 1-4-х класів), «Юні помічники бібліотеки» (абонемент 5-9-х класів), клуб «Юний еколог», які продовжують свою роботу і сьогодні. На даний період Нігулас Г. М. проживає у США (Сан-Франциско) і працює в юридичній бібліотеці, підтримує контакт з бібліотекою.

У 80-ті роки минулого століття бібліотеки велику увагу приділяли довідково-бібліографічній та інформаційній роботі. З серпня 1995 по липень 1996 року завідуючою була Новосельська Надія Яківна.

В 90-х роках стали популярними заходи з народознавства, краєзнавства, пропаганди української мови: «Родинні свята на Україні», «стежками рідного краю», «Моя ти мова барвінкова». Актуальним залишилися екологічні читання «Вони повинні жити», огляд літератури «Знай, люби, бережи» та інше.

З 1996 року колектив бібліотеки очолює Любенчук Тетяна Володимирівна. Фонд бібліотеки на 01.01.96 р. становив 36 019 примірників.

В 1998 році відбулась реорганізація центральної бібліотеки для дітей №5. Фонд бібліотеки в кількості 29 582 примірники об'єднали з фондом бібліотеки №12. Станом на 01.01.99 р. фонд бібліотеки №12 – 65 749 примірників.

Колектив бібліотеки:

Бібліотека тісно співпрацює зі школами мікрорайону, ДМШ №2, літературною спілкою «Поділля», обласним краєзнавчим музеєм, обласним

літературним музеєм, міськрайоним управлінням юстиції, міським центром зайнятості.

Серед читачів бібліотеки користуються популярністю заходи, які проводяться тут, зустрічі з письменниками та відомими людьми рідного краю.

Гостями бібліотеки були С. Кабачинська, Г. Ісаєнко, О. Лихогляд, М. Кульбовський О. Відоменко, А. Сваричевський, Л. Савчук, І. Байдак, М. Лисайчук.

У 2017 році бібліотека взяла участь у проєкті «ПОЛіС». Метою проєкту є налагодження співпраці між громадою та поліцією заради безпеки та розвитку міст.

Навесні цього року в бібліотеці реалізовували проєкт «Дитячий простір», що став переможцем у 2016 році в конкурсі громадських проєктів.

З початку 2018 року «Дитячий простір» став популярним телемайданчиком у книгозбірні: знято 26 сюжетів для місцевого телеканалу TV7+, у яких відомі люди нашого міста читали казки на троні для дітей.

У 2019 році вперше в ЦБС у філії №12 проведено майстер-клас київської письменниці Мар'яни Лелик «Творчі арабески». Цього ж року тут влаштували дитячу читачку конференцію «Як викликати дитячу книгозалежність». «Лідер читання – 2019» – ним став Сергій Яхнюк (читач бібліотеки-філії №12).

У 2020 році переможцем конкурсу «Лідер читання – 2020» став Кулачук Артем – читач Центральної публічної дитячої бібліотеки.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ДИТЯЧА МУЗИЧНА ШКОЛА №2

вул. Бандери, 19

Заклад був створений та заснований на комунальній формі власності у 1979 році. Перший набір учнів становив 75 осіб. Вихованці навчалися гри на фортепіано, скрипці, бандурі, баяні, духових та ударних інструментах. Сьогодні школа має статус державного закладу позашкільної освіти.

Керівники закладу:

1979-1986 – Лісовий Віктор Іванович;

1986-1994 – Посадецький Василь Іванович;

1995-2003 – Хунович Людмила Миколаївна;

2003 і дотепер – Ладанська Галина Анатоліївна.

Відомі випускники школи: Наталія Валецька, Міла Нітіч, Мая Онищук, Андрій Клименко, брати Павло та Олексій Коневеги.

Творчий колектив школи налічує 47 викладачів. Кількість учнів становить близько 400 осіб.

У школі працюють чотири відділи:

 фортепіанний;

 оркестровий;

 вокально-хоровий;

 відділ народних інструментів;

 клас образотворчого мистецтва.

У школі діють 16 учнівських колективів, які є активними учасниками шкільних та міських культурно-мистецьких заходів.

Інструментальні та вокальні ансамблі учнів школи:

- ✚ вокальний ансамбль хлопчиків «Чорнобривці» (керівник Ірина Гнаткова);
- ✚ вокальний ансамбль «Співаночки» (керівник Ірина Гнаткова);
- ✚ вокальні групи учнів молодших та старших класів вокально-хорового відділу (керівник Лілія Петрусь);
- ✚ тріо трубачів (керівник Артур Манькевич);
- ✚ ансамбль гітаристів (керівник Олександр Крижанівський);
- ✚ вокально-інструментальний ансамбль учнів (керівник Віктор Довбіус);
- ✚ ансамбль духових інструментів (керівник Артур Манькевич);
- ✚ зразковий вокальний ансамбль «Веселі нотки» (керівник Тетяна Килимник)

Серед них звання «зразковий» мають: ансамбль скрипалів «Елегія» (керівник Стан Т. М.); фольклорний гурт «Ладосвіти» (керівник Телух І. Г.).

Викладацькі колективи: вокально-інструментальний ансамбль «Експромт» (керівник Герасимюк А. М.). У 2003 році отримав звання «народний, аматорський».

Рівень виконавської майстерності творчих колективів та найобдарованіших учнів школи постійно підтверджується їхньою участю та численними перемогами у всеукраїнських, регіональних, обласних та міських конкурсах і фестивалях.

11 січня 2016 року у приміщенні Хмельницької ДМШ №2 (корпус №2) відкрито світлицю-музей традиційної матеріальної культури – «Світлиці-Ладовиці».

МУЗЕЙ ЦІКАВОЇ НАУКИ «ЄВРІКА»

вул. Зарічанська, 3/1

16 січня 2017 року в місті відкрили музей цікавої науки «Євріка». «Євріка» – це місце, де можна відчувати себе біологом, фізиком і чарівником одночасно.

Оксана Онішак, директор музею «Євріка», розповіла, що ідея відкрити такий у Хмельницькому виникла у неї давно, оскільки бувала в подібних у Києві та Одесі. Та на її втілення довелося витратити два роки. Покищо у музеї 50 експонатів, але їх кількість планують збільшити до 200. Сподіваються, що цей музей стане своєрідною меккою для дітей не тільки з Хмельницького, а й із сусідніх областей... Бо діти зараз неохоче вчать науки, а поєднавши все з розвагами, їм можна прищепити інтерес до науки, а також пізнання законів Всесвіту і явищ навколишнього світу.

Тож можна не боятися і сміливо поринати у вир наукових цікавинок, а заодно здійснити чимало відкриттів, будучи навіть у дорослому віці.

Музей пізнавальної науки демонструє чудернацькі явища навколишнього світу, закони науки, які перевернуть ваше мислення з ніг на голову. Це цілих 300 квадратних метрів простору, заповненого дивиною. Якщо ви коли-небудь задумувались, чому саме так рухаються, взаємодіють, випромінюють світло

різні тіла та предмети, бажаєте дізнатись про закон левітації, тоді, відвідавши музей «Евріка», ви можете розширити свої знання з фізики.

У музеї цікавої науки «Евріка» можна збудувати власний вулкан, намалювати себе через дзеркало. У п'яти залах розміщено близько 50 експонатів. Тут є експозиція з анатомії, зал «Таємниці води», а також декілька незвичайних кімнат.

Божественна кімната космосу, де ви відчуєте себе серед зірок, аналогу якої немає в Україні. Уявити себе в ролі Лари Крофт можна в лазерній кімнаті, яку потрібно пройти з одного кінця в інший крізь велику кількість лазерних стрічок. Кімната Еймса – це дивовижне приміщення неправильної форми, яке створює враження тривимірної ілюзії.

Тут панує царство головоломок, пізнавальних енциклопедій, інтелектуальних ігор для будь-якого віку. Кожен відвідувач знайде щось корисне та захоплююче для себе. Ви отримаєте можливість відвідувати науково-популярні шоу, виставки, екскурсії, а також гарну нагоду організувати прекрасне, незвичайне свято.

КОСТЬОЛ ХРИСТА ЦАРЯ ВСЕСВІТУ

проспект Миру, 55

Головний римо-католицький храм міста. Спорудження розпочалося на початку 1990-х років, освячено новозбудований костьол у 1995 році. Згідно з історичними документами в XVII ст. тут існував костьол, який був знищений турками. В 1710-1714 роках на місці знищеного храму, зусиллями Бартоломія Рибницького, був збудований дерев'яний костьол св. Анни. В 1801 році був збудований мурований храм під покровительством Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Повністю знищений у 1936 році. На його місці було збудовано школу. В 1992 році о. Меркис Витаутас розпочав будівництво нового костьолу, пізніше будівництвом керував о. Петро Міщук.

Отже, у 1991 році була зведена нова каплиця під покровительством Христа Царя Всесвіту. Паралельно розпочалось будівництво великого храму, розрахованого на потреби обласного центру. Сьогодні ця грандіозна храмова споруда є окрасою міста. Але і на даний момент храм постійно удосконалюється. Настоятелем парафії з 1999 до 2012 року був отець Петро Міщук.

Родом він із села Мокроволя Білогірського району Хмельницької області. У 1995 році о. Петро закінчив Вищу Духовну Семінарію міста Гродно. Наприкінці 1999 року був направлений на парафію в якості адміністратора. З часом о. Петро Міщук став настоятелем парафії Христа Царя. Допомагають йому у керуванні два священники (о. Ян Савіцький та о. Андрій Счастлівцев). Також на території храму розташований Будинок святого отця Піо. Спочатку він використовувався для потреб парафії. Але згодом був переданий сестрам ордену Дочок Непорочного Серця Пресвятої Діви Марії, що служать при храмі. Зараз у будинку проживає 9 дітей, якими опікуються добрі сестри. На парафії також зосереджує свою діяльність Францисканський Орден Світських, члени якого послухом та відданістю в служінні Богу дають приклад іншим.

На фасаді храму є напис *Kyrie eleison*, який означає християнське молитовне звернення «Господи, помилуй».

Починаючи з 30 вересня 2012 року до 14 жовтня 2018 р. був настоятелем отець Анатолій Білоус.

Надзвичайно поширений Рух розарійних руж як серед дітей, так і серед молоді та дорослих. Парафія може пишатися тим, що п'ятеро її вихованців стали на шлях священства, а семеро стали членами Згромадження Дочок Непорочного Серця Пресвятої Діви Марії (сестри-серцянки). У парафії діє три хори: дитячий, молодіжний та дорослий. Вражає велика кількість міністрантів (їх налічується близько 70). Більшість з них беруть активну участь у реколекціях, які відбуваються у Вищій Духовній Семінарії Святого Духа, що в Городку. Багато молоді нашого храму збираються на зустрічі в групах для обговорення основних християнських тем. Також 18 вересня 2010 року при церкві була створена християнська футбольна команда «Сіон», яка налічує

близько 40 гравців. Ще парафія налічує три християнські музичні групи «Тавор», «Тадеуш» та «Едідея». Кожного Різдва Христового діти та молодь церкви під керівництвом сестер-серцянок готують виставу про народження Ісуса Христа. І цим самим приносять радісну вість дітям-сиротам та людям похилого віку. Щороку вулицями міста Хмельницького проходять процесії: Хресна Дорога у Велику П'ятницю, на свято Божого Тіла та на свято Пресвятої Діви Марії Розарієвої. У 2003 році в храмі відбувся Всеукраїнський конгрес дітей. Починаючи з 1999 року і дотепер відбуваються щорічні єпархіальні з'їзди молоді.

31 серпня 2014 року на території храму встановили пам'ятник Івану Павлу II – відомому релігійному і духовному діячу XX віку.

З 6 липня 2018 року адміністратором був отець Микола Лучинський. З 23 червня 2019 року рішенням єпископа Леона Дубравського він став настоятелем парафії, про що отримав відповідний декрет.

На подвір'ї римо-католицького храму Христа Царя з'явилася скульптура Ісуса Христа.

Над чотириметровим пам'ятником з білого граніту працювали три роки. Ім'я скульптора не розголошується. На постаменті автор золотими літерами написав «Sursum corda», що значить «вознесімо серця». Скульптура була виготовлена за кошти парафіян храму. «Ми хочемо, аби люди, які проїжджають повз храм, бачили, що Ісус Христос і досі несе наші гріхи. Великий хрест, який тримає Спаситель, символізує гріхи світу. Маємо надію, що люди, побачивши цей образ, задумуються над своїм життям та навернуться», – розповів настоятель римо-католицького храму Христа Царя о. Петро Мішук. В неділю під час служби Божої настоятель освятив скульптуру. На урочистість завітало близько тисячі хмельничан.

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ ХРАМ

вулиця Свободи, 2Б

У 1996 році з благословення Високопреосвященнішого митрополита Хмельницького і Старокостянтинівського Антонія була утворена релігійна громада Свято-Миколаївської парафії міста Хмельницького Хмельницької єпархії Української православної церкви МП.

На церковній території є два храми.

У 1996 році було розпочато будівництво першого храму.

У 1997 році храм був побудований і освячений.

У 1999 році був закладений перший камінь та капсула під будівництво другого храму.

У 2003 році було розпочато будівництво храму.

У 1996 році настоятелем храму було призначено митрофорного протоієрея Миколая Коблю до 2011 року.

З 2016 року настоятелем храму призначено митрофорного протоієрея Віталія Козінчука.

МОНУМЕНТ ВІЧНОЇ СЛАВИ

пр. Миру, 105

Наприкінці березня 1944 р. війська І Українського фронту після запеклих боїв остаточно звільнили Хмельницьку область від німецько-фашистських загарбників. На ознаменування здобутої перемоги було відкрито Монумент вічної Слави.

Архітектурно-пластична композиція органічно вписується в ландшафт завдяки гармонійному узгодженню скульптури та архітектури. Основою композиції є скульптурна група з чотирьох воїнів, що салютують автоматами і гвинтівками на честь перемоги, встановлена на прямокутному східчастому постаменті. Крім того, в ансамблі представлено 28-метровий титановий обеліск, гранітна чаша Вічного вогню і 7 стел, на яких перераховані військові частини і з'єднання, що визволяли край від фашистів, а також вражаючі цифри людських жертв, спалених сіл, зруйнованих будівель різного призначення і нанесеного матеріального збитку.

Пам'ятник відкритий у травні 1983 року.

Автори монументу: скульптор В. І. Зноба, архітектори В. Громихін, Є. Є. Перехрест.

Монумент – символ пам'яті народу, символ вічної слави сотням тисяч наших земляків, тим, хто боровся з ворогом, хто віддав своє життя за свободу і незалежність, визволяючи країну від фашистських нелюдів.

СКІФСЬКИЙ КУРГАН

Скіфський курган – археологічний об'єкт, розташований біля будинку за адресою проспект Миру, 102, насипаний не пізніше VII-III ст. до нашої ери. Перші відомості про курган між селом Лезневе та містом Проскурів наведені 1901 року в роботі Юхима Сіцінського «Археологическая карта Подольской губернии». Перше розвідкове обстеження пам'ятки з встановленням її розмірів та місця розташування проведене у 1997 році Сергієм Демидко. Це єдиний курган, який зберігся в місті.

За даними розвідки курган розташований на вододільній частині плато у мікрорайоні Виставка. Висота насипу до 2 метрів, діаметр – 20 метрів. Поверхня задернована.

На місці об'єкту хмельницькі активісти встановили дерев'яний хрест. Скіфський курган у Хмельницькому відносять до культури племені скитів-орачів. Припускають, що на цьому місці була битва з чужинцями. Загиблі у бою одноплемінники могли бути поховані у цьому кургані.

У 2010 році Хмельницька міська рада доручила міському управлінню архітектури провести конкурс на спорудження пам'ятника «Скіфський курган – історія наших предків». Перемогу у ньому здобув проєкт народного художника України Миколи Мазура з доповненнями його зятя Романа Албула. За проєктом курган має бути досипано землею, також по периметру будуть розташовані чотири великі камені, що вказуватимуть на сторони світу, і давній посівний календар.

Станом на 2021 рік спорудження пам'ятника не розпочалось.

БРАТСЬКА МОГИЛА РАДЯНСЬКИХ ВОЇНІВ

проспект Миру, 53/1

Розташована в південно-східній частині старого кладовища. У ній поховано 103 радянські воїни. Серед них – 19 чол. 127 Стрілецької дивізії, які загинули в боях за визволення міста від німецько-фашистських загарбників 23-24.03.1944 року. В липні 1955 року в цю могилу були перезахоронені воїни 69 і 71 мех. бригад 9 мех. корпусу, що загинули 11-13.03.1944 року в боях за залізничну станцію Гречани, а також воїни інших частин, які загинули в боях за м. Проскурів.

В 1956 році на могилі встановлена пам'ятник-скульптура воїна, який застиг у вічній скорботі. До постаменту прикріплено 6 металевих меморіальних дощок з іменами загиблих.

БРАТСЬКА МОГИЛА ЖЕРТВ ФАШИЗМУ

Вінницьке шосе, 4

В північно-східній частині міського дендропарку в підніжжі схилу, гітлерівці протягом 1941-1914 рр. масово розстрілювали радянських громадян міста і навколишніх сіл. Тут поховано понад 9 тисяч чоловік. В 1967 році на могилі встановлено пам'ятник у вигляді пілона і стели. На ньому металева плита з надписом: «Жертвам фашизму».

ПАМ'ЯТНИК ЗАГИБЛИМ МІЛІЦІОНЕРАМ

вул. Зарічанська

22 серпня 2002 року у м. Хмельницькому, у День пам'яті загиблих працівників органів внутрішніх справ, біля спортивно-оздоровчого комплексу УМВС, відкрито пам'ятник міліціонерам, котрі загинули під час виконання службових обов'язків. На церемонії відкриття був присутній заступник міністра внутрішніх справ України Микола Джига.

Основну ідею композиції можна втілити у трьох словах: пам'ять, честь і справедливість. Постаць жінки з поминальним рушником символізує вічну пам'ять про загиблих, вінок і двосічний меч – честь та справедливість. Архітектор – Костянтин Олексійович Коржев.

МАЙДАН НА ПЕРЕХРЕСТІ ПРОСПЕКТУ МИРУ ТА ВУЛИЦІ СВОБОДИ

Сформувався після того, як в 1976 році тут було відкрито кінотеатр «Сілістра» (названий на честь болгарського міста-побратима). Згодом біля нього побудували гастроном, комплекс ресторанів та кафе.

Площу у 1991 році прикрасила композиція із 8 металевих скульптур народного художника України Миколи Мазура. Їхня унікальність у тому, що виконані вони з металообрухту.

У 1983 р. майдан отримав назву Площа Героїв Сталінграду. Але вона так і не прижилася й на початку 1990-х була скасована. У 2000 році на базі кінотеатру «Сілістра» створений культурно-оздоровчий комплекс «СВ».

«ФОНТАН ЗАКОХАНИХ» на площі Свободи

15 серпня 2018 року на площі Свободи, що біля Сілістри запрацював оновлений фонтан.

У травні 2017 територію на розі вулиць Свободи і проспекту Миру перейменували у площу Свободи. Тоді ж в управлінні ЖКГ почали шукати підрядника, який би відремонтував площу і облаштував на ній новий фонтан. За капітальний ремонт взялись наприкінці серпня 2017 року. На весь ремонт виділили 4,6 млн гривень. Роботу взялась виконувати тернопільська фірма «ТОМ-Інвестбуд».

Тепер тут облаштували спеціальний місточок, який проходить через водяний тунель. В середині чаші фонтану знаходиться острів, який накрили спеціальним куполом із нержавіючих матеріалів. У вечірню пору доби вода підсвічується різнокольоровими вогнями: червоним, зеленим, синім, фіолетовим тощо. Окрім самого фонтану, облаштували територію навколо нього, встановили лавочки, підпірну стінку.

Новій відпочинковій зоні найбільше тішаться дітлахи. Площа Свободи є одним з найулюбленіших місць відпочинку виставчан.

СКВЕР І ПЛОЩА ІМ. СТЕПАНА БАНДЕРИ

Перетин вулиць Зарічанської та Степана Бандери

У 2019 році на розі вулиць Степана Бандери та Зарічанської з'явилася нова зона відпочинку. На одній із сесій міської ради депутати присвоїли ім'я новоствореному об'єкту і назвали його сквером Степана Бандери. Переможцем тендеру на виконання робіт з облаштування скверу стала тернопільська фірма «ТОМ-ІнвестБуд».

Як відомо, на початку січня 2017 року представники ВО «Свобода» на перетині вулиць Бандери – Зарічанської заклали пам'ятний камінь з меморіальною дошкою українському провідникові Степану Бандері.

За проєктом на перехресті вулиць Бандери та Зарічанської з'явилася пішохідна зона, на якій встановили шість сучасних лавочок круглого типу, розширили пішохідну зону та облаштували клумби, висадивши дерева та кущі. Відтепер сквер прикрашають катальпи, декоративні клени, глід, платан і навіть японська слива. Також на клумбах висаджені декілька видів кущів, а також з'явилася нова велодоріжка. Проєкт нової зеленої зони розробляли архітектори громадської ініціативи «Propostir». На території скверу облаштували якісне освітлення.

З часом на площі встановлять пам'ятник Степану Бандері. Його спорудять за кошти меценатів. А от на облаштування скверу і площі гроші виділили з міського бюджету – загалом понад 6 млн гривень.

Тепер мешканці мікрорайону Заріччя мають нову зону відпочинку.

ПАМ'ЯТНИК «ЗАРОДЖЕННЯ НОВОЇ НАЦІЇ»

24 червня 2016 року на проспекті Миру поруч з ТЦ «Ріко» встановили пам'ятник «Зародження нової нації». Ця скульптура зведена до Дня Конституції України.

Яйце, що на вершечку скульптури, символізує зародження нової нації, зростання патріотизму, об'єднання ідеєю єдиної неподільної держави.

Ідейний творець пам'ятника – підприємець Роман Пісковецький, а скульптор та художник Павло Вітвіцький її матеріалізув.

Скульптура виготовлена із піщаника, привезеного із Західної України. Над нею художник працював близько 6 місяців.

У підніжжя скульптури встановили роз'яснювальну табличку.

САДОВО-ПАРКОВА АРХІТЕКТУРА

ДЕНДРОПАРК «ПОДІЛЛЯ»

Дендропарк – парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення в Україні. Розташований у місті Хмельницькому, у мікрорайоні Виставка, на перехресті проспекту Миру та Старокостянтинівського шосе. Дендропарк належить до заповідного фонду Хмельницької області. Перебуває у віданні комунального підприємства «Парки і сквери м. Хмельницького».

В 1964 році поруч із павільйонами обласної сільськогосподарської виставки, поблизу перехрестя Старокостянтинівського шосе та щойно прокладеного проспекту Миру, на площі у 30 гектарів закладено дендрологічний парк. У ньому були насаджені сотні видів різноманітних дерев та кущів, саджанці яких завезено з усіх куточків Поділля, а також із ботанічних садів України та Молдови. В 1969 році дендропарк «Поділля» включено до заповідного фонду області та надано статус парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва. Нині площа дендропарку – 30,5 га, в ньому нараховується 427 видів дерев і чагарників, більшість яких рідкісних та цінних порід.

На території дендропарку зростають види рослин, привезених з ботанічних садів, які розташовуються на території Молдови та України. Тут представлено 12 форм та 174 види декоративних форм деревних рослин. Переважну частину рослин представляють: соснові, березові, вербові, кленові,

кипарисові, жимолостні, розові, маслинні, бобові. Зростає тис ягідний, ялиця кавказька, кипарисовик горохоплодий, біота, тсуга канадська, псевдотсуга Мензіса, бундук канадський, береза Ермана, горіх ведмежий, дуб північний, дуб червоний, платан східний, багрянник японський, кінський каштан павія і тюльпанне дерево.

30 квітня 2018 у Дендрологічному парку Поділля запрацював новий фонтан.

Це класичний водограй з гранітною чашею.

Доріжки для зручних прогулянок в Дендропарку облаштували бруківкою. По два боки від нового фонтану поставили нові лавочки та смітники.

А нове сучасне освітлення та клумби створюють особливу атмосферу затишку і комфорту. Усі можуть милуватися гарними квітами та фотографуватися на їхньому фоні.

ПАРК «ЗАРІЧЧЯ»

«Заріччя» – парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення в Україні. Розташований у місті Хмельницькому, на території мікрорайону Виставка.

Історія

З початку 1950-х років розпочалась розбудова міста Проскурова. У 1954 році Проскурів було перейменовано на Хмельницький, до цього, щоб збільшити площу міста, було приєднано приміське село Заріччя, перша згадка про яке датується 1665 роком. Парк був заснований на місці старого фруктового саду. Точна дата його закладення не відома, проте він існував ще до того, як почав забудовуватись мікрорайон Виставка у Хмельницькому.

Протягом 1996-1997 років виділилась земля для створення приватних забудов, в кінці 20 століття це було припинено. Після 1999 року був розроблений проєкт облаштування парку. 20 грудня 2000 року міським управлінням з питань екології та раціонального природокористування був оголошений конкурс, який тривав три тижні.

Учасники конкурсу змагались за право придумати назву парку, який багато років був безіменним. Умовою конкурсу була відповідність придуманої назви та географічного положення, історичної та біологічної значимості природоохоронної території. Жителями Хмельниччини було представлено 16 варіантів, переможцем обрано варіант назви, який придумав хмельничанин Михайло Мاستикаш. Парк було вирішено назвати «Зарічанським». Іншими варіантами назв були: «Проскурів-парк», «Прибузька врода», «Батьківський сад», «Парк добра». На дев'ятнадцятій сесії XXIII скликання Хмельницької міської ради було прийнято рішення від 21 лютого 2001 року №40 про присвоєння зеленій зоні назви парку «Заріччя».

Опис

Парк розташований на території, яка обмежена вулицею Зарічанською, вулицею Свободи, проспектом Миру та вулицею Перемоги та пролягає на схилах мікрорайону Заріччя. Зростають різні види дерев, кущів та квітів. Поширені яблуні та груші. Міським головою Хмельницького Михайлом

Чекманом та депутатами міської ради була висаджена алея дерев. Площа паркової території – 4,3 гектара. Розташовується зелена зона поряд з навчально-виховним комплексом №4.

Навчальні заклади мікрорайону

ІНСТИТУТ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

проспект Миру, 99-101

Хмельницький інститут МАУП є відокремленим структурним підрозділом Міжрегіональної академії управління персоналом – найбільшого недержавного вишу України.

У 1996 році у місті Хмельницькому було створено консультаційний центр, який 1998 року вже виріс у навчальний заклад – філію Міжрегіональної академії управління персоналом та здійснив перший набір студентів на денну форму навчання. У 2003 році було придбано власне приміщення й отримано статус інституту.

Цей навчальний заклад названо на честь предстоятеля УПЦ Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира. І не випадково, адже владика не тільки уродженець Хмельниччини, а ще й знаний церковний діяч, педагог, вчений, людина високої культури, багатогранних душевних обдарувань. У 2003 році біля центрального входу митрополиту Володимирі було встановлено та відкрито пам'ятник.

За життя архіпастир завжди підтримував установу. З 2001 року з його благословення розпочалася довготривала та плідна співпраця з Хмельницькою єпархією УПЦ. У 2005 році на території інституту освячено каплицю в ім'я святого рівноапостольного князя Володимира. А у 2010 році владика Володимир подарував інституту факсимільне видання Пересопницького Євангелія. У 2015 році відкрито музей пам'яті митрополита Володимира.

З дня заснування й до сьогодні інститут очолює відмінник освіти України, член-кореспондент МКА, кандидат педагогічних наук, доцент – Леонід Григорович Білий (нагороджений медаллю МКА «За заслуги в освіті»; орденом Нестора Літописця Української Православної Церкви III ступеня, орденом УПЦ Святого Рівноапостольного великого князя Володимира II ступеня; золотою медаллю «За ефективне управління»). На посаді директора інституту Л. Г. Білий провадить активну діяльність із вдосконалення роботи ВНЗ.

У 2003 року академія придбала приміщення та надала хмельницькій філії статус інституту. Хмельницький інститут МАУП має приміщення площею 8 тис. кв. м., де розташовано понад 50 нових аудиторій, актовий зал на 650 місць, читальний зал бібліотеки на 80 місць, спортивний зал, тренажерний зал, мультимедійні аудиторії, конференц-зал, медіацентр, нові комп'ютерні класи, їдальня, гуртожиток для студентів з інших міст, спортивні майданчики на свіжому повітрі.

У 2008 році у складі інституту розпочав роботу Хмельницький економіко-правовий коледж МАУП, який надає освітні послуги у сфері фахової передвищої освіти.

Навчання в інституті та коледжі здійснюється за денною і заочною формами, освітніми рівнями: «бакалавр», «магістр» та освітньо-професійним ступенем «фаховий молодший бакалавр». Спеціальності підготовки: право; психологія; туризм; економіка; фінанси, банківська справа та страхування; облік і оподаткування. Всі спеціальності та освітньо-професійні програми акредитовані МОН України або Національним агентством забезпечення якості освіти.

Протягом 25 років структура інституту змінювалась. Станом на 2021 рік у складі інституту функціонує гуманітарно-економічний факультет та Хмельницький економіко-правовий фаховий коледж МАУП.

В інституті діє вчена рада, яка вирішує питання інститутського та факультетського життя. У складі факультету функціонує шість кафедр, чотири з яких випускаючі. Кафедра права та правоохоронної діяльності, кафедра психології, кафедра економіки та управління, кафедра теорії та практики туризму, кафедра фундаментальної підготовки та кафедра українського православ'я та теології.

Підготовку фахівців за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями забезпечують близько 100 науково-педагогічних працівників, які працюють на постійній основі, серед них є знані не лише у Хмельницькій області науковці, а й за її межами. Понад 70 % з них мають наукові ступені та вчені звання.

У МАУПі функціонують: власний видавничий центр, Центр психологічної діагностики та консультування, Юридична клініка, що надає юридичні послуги на безоплатній основі та є базою для студентів, де вони удосконалюють свої практичні навички, «Бізнес-Центр», видається студентська газета «Студентська хвиля».

У 2020 році відбулось підписання меморандуму про співпрацю між Хмельницьким інститутом МАУП та Регіональним представником Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у Хмельницькій області Оксаною Кізаєвою.

ВНЗ зробив значні кроки щодо комп'ютеризації навчального процесу. У навчальній роботі широко використовуються різноманітні сучасні технології навчання з використанням інфодисків, аудіо-візуальних засобів, комп'ютерної техніки. З 2005 р. розпочав свою роботу Телеуніверситет, Український народний університет Міжрегіональної академії управління персоналом, лекції у яких читають відомі в Україні та за її межами науковці, політичні діячі, літератори тощо.

Завдяки зусиллям науково-педагогічних працівників за роки роботи інституту організовано майже 200 наукових заходів, а також видано 100 випусків збірників наукових праць.

Інститут започаткував ряд наукових традицій міста Хмельницького. Найбільший резонанс серед науковців та громадськості викликали такі наукові зібрання:

- науково-практична конференція «Трагічні події 30-х років як засіб формування тоталітарної системи в Україні (у зв'язку із 70-ми роковинами Голодомору в Україні)» (2003);
- науково-теоретична конференція «Українське козацтво: минуле, сучасне, майбутнє» (2005);
- Міжвузівська науково-теоретична конференція «Світ та тероризм: ХХІ ст.» (2005);
- VII Регіональна науково-теоретична конференція «Голодомор 1932-1933 років в Україні: причини, соціально-психологічні та демографічні наслідки, правова оцінка» (до 75-х роковин Голодомору в Україні) (2008);
- Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Українська Держава Павла Скоропадського: державотворчі замисли та історичні наслідки» (до 90-річчя Української Держави Павла Скоропадського) (2008);
- Всеукраїнська науково-практична конференції «День Соборності України й уроки української національної революції (1917-1920 рр.): сучасний контекст». (2010);
- Міжнародна науково-практична конференція «Постать Тараса Шевченка в сучасному культурному та геополітичному просторі» (присвячується 200-річчю від Дня народження Кобзаря) (2014);
- щорічні:
- Всеукраїнська науково-практична конференція «Історія, культура та освіта: християнський вимір»;
- Всеукраїнська студентська науково-практична конференція: «Україна у сучасному геополітичному просторі: погляд молоді»;
- Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Збереження національної ідеї та національної самосвідомості українського народу в контексті трагічних подій ХХ століття».

До наукової роботи також залучаються студенти. В інституті діє Студентське наукове товариство, участь у роботі якого беруть близько 200 студентів.

З 2002 року студенти-науковці інституту організовують Всеукраїнський конкурс студентських та учнівських наукових робіт «Україна у сучасному геополітичному просторі: погляд молоді». За роки існування конкурсу у ньому взяли участь понад 2000 молодих науковців. Етапи конкурсу розпочинаються з 14 жовтня та завершуються 14 квітня кожного навчального року.

У 2004 році у інституті було створено кафедру українського православ'я і теології та запроваджено викладання дисциплін «Основи християнської моралі» та «Історія Християнської Церкви», викладачі кафедри зініціювали проведення щорічних круглих столів, дискусійних семінарів з проблематики духовності та релігії до участі, в яких залучаються студенти, викладачі, представники органів влади, засобів масової інформації та священники різних конфесій. Серед ряду заходів можна відзначити такі:

- «Роль Християнської Церкви в житті сучасної України: питання, що хвилюють молодь» (2004);
- «Мова і нація: актуальні проблеми сьогодення» (2004);

- «Видатні постаті християнства» (2005); «Світочі Православ'я землі Подільської: імена, події, факти» (2006);
- «Загальнолюдські духовні й моральні цінності в сучасному суспільстві» (2007); «Християнська етика в українській культурі» (2007);
- «Вплив культури та мистецтва на духовне формування особистості». (2007);
- «Великодня веселка» (2008 р., 2009 р.), «Педагогіка духовності: історія та сучасність» (2010 р.),
- «Пересопницьке євангеліє – духовна святиня українського народу» (2011 р.), «Історія, культура та освіта: християнський вимір» (2009-2018 рр.).

2 вересня 2020 року на засіданні вченої ради Міжрегіональної академії управління персоналом було підведено підсумки загальноакадемічного рейтингу «Якість освіти – 2020», в якому взяли участь регіональні підрозділи академії і за підсумками рейтингу Хмельницький інститут МАУП отримав диплом переможця в номінації «Кращий відокремлений структурний підрозділ року».

У Хмельницькому інституті МАУП діє студентська рада. Студенти є ініціаторами та організаторами багатьох молодіжних громадських заходів та акцій, що відбуваються у межах міста та області. Особливу увагу студентство приділяє всеукраїнській акції «Зігрій любов'ю дитину»: вже сім років поспіль студенти інституту опікуються дітьми-сиротами з Корчунецького будинку-інтернату, що знаходиться в Хмельницькому районі, даруючи дітям не тільки подарунки, а й свою увагу, час та любов.

Досить потужно в інституті діє відділ соціально-виховної роботи, велика увага приділяється дозвіллю молоді, розвитку її творчих та фізичних здібностей. У навчальному закладі можна обрати той вид спорту, який відповідає власним уподобанням, фізичним можливостям. Вже традиційним стали заходи, які студенти готують самостійно і беруть у них активну участь – «День знань», «Презентація 1-го курсу», «Осінній бал», «Козацькі забави», «Новорічний карнавал», «Панна МАУП», «День гумору» тощо.

У роботі Хмельницького інституту МАУП з перших кроків його діяльності виявилися зумовлені часом якісно нові риси: оперативне реагування на зміни в усіх сферах життя суспільства, насамперед в економіці, швидке запровадження в навчально-виховний процес інноваційних технологій та підходів, рішуча відмова від формалізму, застарілих форм, методів і засобів педагогічної діяльності, тісний зв'язок науково-дослідної роботи з практикою.

Свою місію професорсько-викладацький колектив інституту вбачає у тому, щоб дати державі висококласних і національно свідомих фахівців.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ
Національного університету «Львівська політехніка»
 Зарічанська, 10

Історія створення Хмельницького електромеханічного технікуму припадає на першу половину 60-х років минулого століття. Разом зі спорудженням заводу трансформаторних підстанцій (сьогодні – Укрелектроапарат), яке розпочалося у 1957 році, він випустив на 400 тис. карбованців високовольтної апаратури, переважно роз'єднувачів.

Будівництво заводу було повністю завершене в 1965 році. Тоді на ньому працювали 3000 робітників, які виробляли електричного устаткування майже на 30 мільйонів карбованців на рік і потреба в кваліфікованих кадрах зростала.

Ось чому в 1965 році і з'явилося рішення Подільського раднаргоспу (м. Вінниця) про створення Хмельницького електромеханічного технікуму (ХЕМТ), який розмістився в приміщенні колишньої школи № 9 (вулиця Індустріальна), нині вулиця Чорновола. В цегляній будівлі загальною площею 1600 м² розміщувалось всього 12 навчальних аудиторій.

Велику роль в створенні і будівництві технікуму відіграв директор заводу Петраш М. Є., який постійно цікавився проблемами технікуму, надавав велику практичну допомогу і підтримку матеріально-технічної бази лабораторій і кабінетів.

ХЕМТ очолив його перший директор Алтухов Іван Єгорович. Педагогічний колектив склали 13 викладачів, яким випали перші найважчі 6 років становлення навчального закладу. Міцною опорою директору стали мудрі педагоги, а саме: Петраш М. Є., Малахова Т. В., Шамаріна О. Ю., Шкляр Л. В., Агєєва О. М., Патук Є. В., Осатюк В. Ф., Мазуренко М. І.

В 1965 році було зараховано на навчання 157 юнаків і дівчат на два відділення – «Електромашинобудування» і «Обробка металів різанням». За короткий час при допомозі базового підприємства ХЗТП, було створено і обладнано 12 кабінетів і лабораторій.

Головною подією 1969 року був перший випуск. Його чекали всі: і керівництво технікуму, і викладачі, і самі студенти. При захисті дипломів більшість випускників показала глибокі теоретичні і практичні знання, творчий підхід до розв'язання важливих питань щодо покращення виробництва, 202 випускники денного відділення отримали дипломи техника-технолога, техника-електрика.

Наступником Алтухова Івана Єгоровича став Філімон Андрій Григорчук, який очолював колектив ХЕМТ з 1971 по 1974 рік. Під його керівництвом завершено будівництво нового приміщення по вулиці Зарічанській, 10, обладнано 24 кабінети і лабораторії, а в 1972 р. відкрили нову спеціальність: «Технік-технолог по експлуатації верстатів з ЧПУ». Студенти отримали п'ятиповерховий гуртожиток.

У період 1974-1979 рр. при допомозі ХЗТП зміцніла матеріальна база технікуму, обладнано механічні та слюсарні майстерні. В цей час колектив технікуму очолив Збрицький Василь Людвігович, який велику увагу приділяв розвиткові технічної, наукової і художньої творчості.

У 1979-1984 роках технікум очолив директор Клюєв Геннадій Васильович. На якісно новий рівень була піднята методична робота і по всіх предметах був створений навчально-методичний комплекс.

З 1984 року та по 2014 рік колектив очолював Микола Дмитрович Бодарецький – заслужений працівник освіти України, академік, відмінник освіти, мудрий керівник, добра і порядна людина. Завдяки його ініціативі, енергії та наполегливості заклад посідає одне з перших місць на Поділлі. Збагачується матеріально-технічна база закладу, відкриваються нові спеціальності: «Обслуговування комп'ютерних та інтелектуальних систем та мереж», «Менеджмент у виробничій сфері», «Програмування для електронно-обчислювальної техніки та автоматизованих систем», «Економіка підприємства». Ведеться підготовка фахівців із семи спеціальностей, але поряд з основною спеціальністю студенти отримують посвідчення оператора ЕОМ, бухгалтера малого підприємства, водія категорії В.

У 2014 році на посаду директора було обрано кандидата економічних наук, доцента Вадима Володимировича Овчарука. За його активного сприяння вже 23 березня 2015 року ХПК було приєднано до Національного університету «Львівська політехніка». Це дало новий могутній поштовх у розвитку навчального закладу, щороку збільшується кількість студентського контингенту. У 2018 році вперше за історію існування навчального закладу було здійснено додатковий зимовий набір випускників закладів професійно-технічної освіти в обсязі 36 абітурієнтів за 4 напрямками на заочну форму навчання.

Якісна навчально-виробнича підготовка забезпечується тісним зв'язком з виробничими підприємствами: ПАТ Завод «ТЕМП», ТОВ «Європа-Експорт Плюс», ТОВ «РІНО», ТОВ «Завод Гідроарматури», ПАТ «Укрелектроапарат», ТОВ «Мегакарс», ТОВ «Ауді-Центр Хмельницький», ТОВ «Лідер Сервіс», ТОВ «Гранд Мотор», ТОВ «Торговий дім Євромоторс», ТОВ «Престиж – Авто», ТОВ «Форсаж авто», ТОВ «Опус-Авто плюс», СТО «Інтер Дизель», ПАТ «Хмельниччина – Авто», ПП – автоцентр «ЛИГА – П», ПП – Автоцентр «ЛИГА», СТО «Універсал», ПМП «Кристал», ПП «Open System», компанією «Stfalcon».

У коледжі активно займаються курсовою підготовкою студентів, зокрема вихованці мають змогу отримати водійські посвідчення категорії «В». Крім курсів водіїв, до послуг студентів – курси з інформатики, програмування, 3D-моделювання. Завдяки підписаній угоді з американськими партнерами, студенти отримали 60 місць за ліцензованою програмою «SOLIDWORKS», що дає змогу видавати сертифікати для роботи не тільки в Україні, а й в Європі та США. Крім того, в цьому році розпочали співробітництво з американською компанією «Cisco Networking Academy», провідною світовою корпорацією з підготовки сертифікованих фахівців в ІТ-галузі, з метою підготовки

сертифікованих фахівців з розробки та експлуатації комп'ютерних мереж, Інтернет-речей та програмування.

З метою забезпечення дуальної освіти навчальний заклад за спеціальністю «Обслуговування верстатів з ЧПУ» та «Обробка матеріалів на верстатах та автоматичних лініях» започаткував у 2018 році партнерський формат співпраці з німецько-українським освітнім центром «Львівська політехніка» ПРОМИСЛОВІСТЬ І ТОРГІВЛЯ ЕРФУРТА. Студенти відділення «Інженерна механіка» проходять стажування в Федеративній Республіці Німеччині для вдосконалення фахових професійних навичок, де відповідно будуть отримувати кваліфікаційний сертифікат, який дасть змогу на працевлаштування в Європейському Союзі. Даний формат співпраці буде поширюватися й на інші спеціальності.

Для підвищення ефективності закладу, зацікавленості студентів до навчання та наукової роботи в Хмельницькому політехнічному коледжі НУ «Львівська політехніка» відкрито інноваційний проєкт – підрозділ Tech StartUp School.

За результатами 2015 та 2016 років Хмельницький політехнічний коледж Національного університету «Львівська політехніка» отримав перемогу в номінації «Навчальний заклад» в місті Хмельницькому. Студенти коледжу постійно посідають призові місця на конкурсах і олімпіадах ВНЗ I-II рівня акредитації.

Особливу увагу навчальний заклад приділяє спортивній підготовці. На стадіоні коледжу завжди проводяться міські, районні та обласні змагання з легкої атлетики та футболу. Колектив кафедри фізкультури постійно виборює перші місця в загальній спартакіаді вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації міста Хмельницького та області, зональних обласних змагання з баскетболу серед ВНЗ I-II р.а. У загальному рейтингу Міської спартакіади з волейболу збірна ХПК є безперечним лідером.

Хмельницькі політехніки – це справжні патріоти. Провівши флешмоб «Тризуб вишиванок», встановили у 2017 та 2018 роках рекорди України та були занесені до Книги рекордів України, 1961 учасники у вишиванках створили формацію тризуба.

Після закінчення коледжу випускники можуть продовжити навчання у філії НУ «ЛП», яка працює на базі коледжу, для одержання повної вищої освіти за скороченою формою у Національному університеті «Львівська політехніка» та інших ВНЗ, між якими укладено угоду про співпрацю, але найбільша кількість випускників коледжу отримала диплом про вищу освіту Національного університету «Львівська політехніка».

У травні 2020 року хмельницькі політехніки перші і на той час єдині в Україні власними силами змонтували та налагодили роботу сонячної станції. На даху навчального закладу було встановлено 60 сонячних панелей загальною потужністю 22,5 кВт•год., які генерують близько 3 000 кВт•год. електроенергії в місяць.

У 2018 році оновлено архітектурний стиль коледжу, який в деякій мірі став схожим до НУ ЛП, тому гасло хмельницьких політехніків стало гарним доповненням до гасла львівських політехніків – літеріс ет артібус доценто діскімум – наукам та мистецтвам навчаючи навчаємось.

ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ № 25

проспект Миру, 61/3

Двадцять років тому (23 червня 1987 року) на пустирищі мікрорайону «Виставка» виросла новобудова – середнє професійно-технічне училище №25. Так усе починалось...

Але справжня біографія нового навчального закладу починається з 1 липня 1987 року – з призначення директором училища Олега Олександровича Гаврилюка. Свій трудовий шлях він розпочав випускником ПТУ. Працював столяром на фабриці, пройшов військову службу. Працюючи, успішно закінчив Львівський лісотехнічний інститут.

Займав посади майстра виробничого навчання, а згодом і заступника директора ПТУ №4, вчителював за кордоном, завідував філією ПТУ №16, викладав креслення в Хмельницькому електромеханічному технікумі. Людина неординарна, наполеглива, відкрита до нового, Олег Олександрович енергійно взявся до справи.

У першому оголошенні про набір учнів молоді пропонувались такі потрібні на той час професії: слюсар механоскладальних робіт; токар-фрезерувальник; монтажник радіоапаратури; електрик; маляр-облицювальник. Навчання в училищі розпочали 303 учні.

Гордість колективу, його міцний стержень – ветерани училища, які працювали на зростання навчального закладу на благо молодого покоління робітників: з 1987 року – О. О. Гаврилук, В. Д. Бохоновський, В. О. Єнацький, М. В. Сімчук, Г. П. Цветкова, а з 1988-1989 років – Г. С. Бас, Н. В. Лукащук, Т. В. Пристинська, О. І. Смолій. Головною передумовою формування колективу стало визначення єдиної, привабливої і реальної мети – створення навчального закладу як гармонії трьох складових: навчання, виховання, управління. Бо училище має серйозні здобутки, тут народилися свої добрі традиції, колективу притаманне розуміння необхідності змін, а головне – трудяться тут небайдужі, самовіддані люди.

Колектив навчального закладу досвідчений та високопрофесійний.

Станом на 28 грудня 2020 р. в училищі працює 93 працівники на основній посаді та 4 сумісники (з них 58 педагогічних). 56 педагогів має вищу освіту, 2 – базову вищу освіту та відповідну професійну підготовку. 4 педагоги мають відзнаки та почесні звання. 44 (73%) педагогічних працівників відповідають кваліфікаційним вимогам вищої категорії (14 тарифного розряду), з них мають педагогічне звання («старший викладач» – 9 педагогів, «викладач-методист» – 12, «майстер виробничого навчання першої категорії» – 5, «майстер виробничого навчання другої категорії» – 5, «вихователь методист» – 1, «керівник гуртків – методист» – 1). В училищі працює один кандидат наук, 28 педагогів мають освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр», всі викладачі мають відповідну вищу фахову освіту, що відповідає фаху та предметам, які вони викладають.

Соціально-педагогічний супровід освітнього процесу здійснюють практичний психолог, соціальний педагог та педагог-організатор.

Визнання очевидних успіхів колективу прийшло ще в 1993 році, коли наказом Міністерства освіти України №312 від 25 вересня 1993 року Хмельницьке професійно-технічне училище №25 було реорганізоване у вище професійне.

Училище розпочало ступеневу підготовку фахівців: у молоді з'явилась можливість отримання робітничої спеціальності певного розряду згідно з можливостями, здібностями, обраною життєвою перспективою. Водночас найбільш здібні й зацікавлені молоді люди отримали шанс навчатися за програмами підвищеної складності на рівні базової вищої освіти («молодший спеціаліст»).

А в 1995 році Хмельницьке ВПУ №25 стало експериментальним педагогічним майданчиком, на базі якого випробовується модель управління професійно-технічним навчальним закладом в умовах переходу до ринкових відносин. Це стало початком впровадження і зміцнення демократичних форм організації і управління.

Крім того, з 1997 року на базі училища почав діяти, зі статусом експериментального педагогічного майданчика, навчально-тренувальний центр – НТФ (навчально-тренувальна фірма) «Проскурів» у рамках консультативної програми «ТРАНСФОРМ» при активному сприянні Міністерства освіти, науки, технологій і досліджень Німеччини за допомогою фірми «Академія економіки Доктор П. Ран і Партнер, ГмбХ».

Станом на 01.11.2020 р. в училищі навчалось 564 учнів, з них на базі 9 класів – 456 осіб, на базі 11 класів – 108 осіб.

В училищі для надання освітніх послуг є 22 навчальних кабінети, 9 лабораторій, оснащених сучасною технікою та обладнанням, 4 майстерні, обладнані згідно з вимогами до проведення виробничого навчання з професії або спеціальності.

У розпорядженні учнів – актовий, спортивний і читальний зали, спортивна зона, їдальня, гуртожиток. У гуртожитку проживають усі учні, які його потребують.

Нині ВПУ №25 веде підготовку кваліфікованих робітників на основі базової загальної середньої освіти з одержанням повної загальної середньої освіти з професій:

На базі 9 класів:

- Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів;
- Діловод. Адміністратор. Касир (організації, підприємства, установи);
- Слюсар з механоскладальних робіт;
- Живописець. Оформлювач вітрин, приміщень та будівель;
- Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування.

Навчально-тренувальний центр на базі 11-ти класів

- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення;
- Інформаційна, бібліотечна та архівна справа;
- Агент з постачання. Підприємництво, торгівля та біржова діяльність.

Колектив ВПУ №25 м. Хмельницького протягом 2020 року удостоєний відзнаками Департаменту освіти і науки Хмельницької ОДА, Департаменту освіти та науки Хмельницької міської ради, Науково-методичного центру професійно-технічної освіти та підвищення кваліфікації у Хмельницькій області.

З метою поширення досвіду формування кар'єрної компетентності та впровадження результатів експериментальної діяльності у педагогічну практику активно працює структурний підрозділ ВПУ №25 м. Хмельницького «Центр професійної кар'єри та кар'єрного консультування» (створений наказом №236 від 18.06.2019 р.).

У ВПУ №25 працюють дієві та ефективні гуртки художньої самодіяльності. Організуються концертні програми до державних свят, професійних дат, дозвілля учнів. Учні та працівники закладу освіти продовжують брати активну участь в обласних заочних конкурсах художньої самодіяльності, виставках та інше, здобувають призові місця та створюють позитивний імідж навчального закладу. Присвоєно звання «Зразковий художній колектив» вокально-інструментальному ансамблю «Зорецвіт» ВПУ №25 м. Хмельницького.

З метою залучення молоді до активного спортивного життя в училищі працюють 6 спортивних секцій, в яких займається щорічно близько 140 учнів, що дало змогу досягнути високих результатів: першість з мініфутболу, настільного тенісу, шахів і шашок

У 2020 році в училищі створено інклюзивно-ресурсну кімнату та облаштовано спеціальний освітній простір, спрямований на гармонійний емоційний, психічний та фізичний розвиток учнів з особливими освітніми потребами (у закладі навчається один учень з особливими освітніми потребами)

Директор ВПУ № 25 Загіка Олена Олегівна – кандидат педагогічних наук. Має вищу кваліфікаційну категорію, кваліфікаційний рівень магістра, педагогічне звання «Викладач-методист».

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ ЛІЦЕЙ

вул. Озерна, 8

Хмельницьке професійно-технічне училище №8 (таку назву мав ліцей з 1985 до 2003 року) створене на базі обласного виробничого об'єднання «Хмельницькгаз» і Хмельницького обласного житлово-комунального господарства на основі спільного наказу Державного комітету України по професійно-технічній орієнтації і Міністерства житлово-комунального господарства України №180/126 від 11.06.1985 р.

15 жовтня 1985 р. були зараховані перші 222 учні за такими спеціальностями:

- лаборант хімічного аналізу;
- слюсар по контрольно-вимірювальних приладах і автоматиці;
- слюсар з експлуатації;
- електрозварювальник.

Підготовка велась паралельно зі здобуттям середньої освіти.

В училищі на той час працювало 24 інженерно-педагогічні працівники під керівництвом Сірого Віктора Миколайовича.

Учні набували професії у чудово обладнаних лабораторіях, які оснащені всім необхідним для отримання кваліфікації: лабораторія контрольно-вимірювальних приладів і автоматики, газова лабораторія. На уроках застосовувались передові методи навчання, нова технологія. Одна з таких майстерень – це слюсарна.

Прекрасно обладнана майстерня електрогазозварювання, яка використовується для проведення курсів підвищення кваліфікації електрогазозварювальників міста.

На базі училища постійно проводився обласний конкурс «Кращий за професією електрогазозварювальників міста».

3 січня 1986 р. розпочато підготовку водіїв тролейбуса з терміном навчання 6 місяців.

З 1988-1987 н.р. розпочато підготовку робітників ще за двома спеціальностями: «Касир-контролер ощадного банку» та «Квітникар-декоратор».

В 1992 р. розпочато підготовку робітників за спеціальністю «Столяр (виробництво художніх меблів)».

В 1994 р. – «Виконавець художньо-оформлювальних робіт».

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 28.05.1995 р. №526 «Про вдосконалення мережі вищих та професійно-технічних навчальних закладів» 20.08.1997 р. було знов утворене Хмельницьке ПТУ №8 внаслідок ліквідації Хмельницького ПТУ №8 і ПТУ №16.

В 1996 році створено Музей етнографії Поділля.

За час свого існування Хмельницький професійний ліцей підготував більше 10000 фахівців, які працюють у різних галузях народного господарства.

Департаментом освіти та науки проведено та успішно завершено атестацію професій.

На базі неповної загальної середньої освіти (9 класів), термін навчання – 3 роки (з одержанням середньої освіти)

- Кухар. Кулінар борошняних виробів;

- Зварник;
 - Монтажник санітарно-технічних систем і устаткування.
- Електрогазозварник;
- Живописець. Оформлювач вітрин, приміщень та будівель;
 - Швачка. Кравець.

На базі повної загальної середньої освіти (11 класів), термін навчання – 1,5 роки

- Слюсар з експлуатації та ремонту газового устаткування.
- Електрогазозварник;
- Кухар. Офіціант.
- Термін навчання – 1 рік:
- Кравець.

Проводиться курсова підготовка на контрактній основі за професіями (термін навчання – 4 місяців):

- Електрогазозварник;
- Кухар;
- Офіціант;
- Швачка.

В училищі станом на 1 січня 2021 р. працює: 102 працівники (з них 67 педагогічних працівників). Всі викладачі мають повну вищу освіту. Інші педагогічні працівники (майстри виробничого навчання, вихователі, керівники гуртків, інші педагоги мають вищу освіту та відповідну професійну підготовку, в т.ч.: повну вищу освіту мають – 17 осіб, базову вищу – 14 осіб.

13 (майже 20 %) педагогів мають відзнаки та почесні звання.

36 (54%) педагогічних працівників відповідають кваліфікаційним вимогам вищої категорії та 14-му тарифного розряду, з них мають педагогічні звання («старший викладач» – 9, «викладач-методист» – 2, «майстер виробничого навчання другої категорії» – 3, «керівник гуртків – методист» – 1. У ліцеї працює один кандидат економічних наук (за сумісництвом).

Всі викладачі загальноосвітньої підготовки мають відповідну вищу фахову освіту, освіта всіх викладачів професійно-теоретичної та загально-професійної підготовки відповідає фаху та предметам, які вони викладають.

Соціально-педагогічний супровід освітнього процесу здійснюють практичний психолог, соціальні педагоги, які мають відповідну педагогічну чи психолого-педагогічну освіту.

Станом на 01.11.2020 р. в ліцеї навчалось 482 учнів. Сформовано 18 навчальних груп. Професійна підготовка здійснюється за 5 інтегрованими атестованими професіями.

Контингент ліцею станом на 01.01.2021 р. становить 477 осіб.

ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ СФЕРИ ПОСЛУГ»

вул. Панаса Мирного, 5

ДНЗ «ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ СФЕРИ ПОСЛУГ»

Освіта - скарб; праця - ключ до нього. П. Буаст

Державний навчальний заклад «Хмельницький центр професійно-технічної освіти сфери послуг» - один із найпотужніших закладів професійної освіти міста Хмельницького, який має авторитет і добре відомий як в області, так і в Україні. Вже 50 років ми готуємо висококваліфікованих робітників для сфери обслуговування і громадського харчування міста та регіону, постійно підтримуємо позитивний імідж робітничих професій.

За час свого існування центр здобув заслужений авторитет: в його стінах підготовлено понад 20 тисяч кваліфікованих робітників для різних галузей економіки Хмельниччини.

Педагогічний колектив центру - це команда однодумців, творчих, небайдужих педагогів, які ведуть за собою учнівські колективи. Викладацький склад вдало поєднує професійну майстерність досвідчених педагогів та новаторство і творчий пошук молодих спеціалістів

На всіх етапах розвитку навчального закладу педагогічний колектив об'єднувало бажання творчо працювати, постійно вдосконалювати навчально-виховний процес, оновлювати зміст підготовки фахівців.

Навчальний заклад плідно працює тоді, коли в ньому спокійно і затишно, коли в колективі панує атмосфера довіри і співпраці. Саме таку атмосферу створювала протягом багатьох років Раїса Йосипівна Карван, яка очолює навчальний заклад 24 роки поспіль і доклала величезних зусиль для розвитку та утвердження авторитету центру.

Динамічний розвиток виробництва, сфери послуг, зростання конкуренції на ринку праці, вимог до рівня підготовки робітника, поява нових професій потребують тісної взаємодії навчального закладу з роботодавцями, службою зайнятості, органами управління та іншими суб'єктами праці. Відтак соціальне партнерство стало необхідною умовою формування замовлення щодо підготовки кваліфікованих робітників.

В «Хмельницькому центрі професійно-технічної освіти сфери послуг» проходить навчання за напрямками:

На базі 9 класів (бюджет):

- Тістороб, пекар, кондитер;
- Тістороб, кухар;
- Кухар, офіціант, бармен;
- Кухар, офіціант, адміністратор;
- Швачка, кравець;
- Швачки, кравці, закрійники.

На базі 11 класів (бюджет):

- Тістороб, кухар;
- Швачка, кравець, закрійник;
- Перукар.

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ КОМПЛЕКС (НВК) №4

вул. Перемоги, 9

1961 р. – засновано Хмельницьку школу-інтернат № 1.

1964 р. – створено Клуб інтернаціональної дружби.

1965 р. – відкрито Музей бойової слави Червоного козацтва.

1967 р. – школі-інтернату присвоєно ім'я В. М. Примакова.

1972 р. – відбувся перший фестиваль міжнародної дружби «Сузір'я рівних».

1992 р. – на базі інтернату засновано школу для художньо-обдарованих дітей.

1995 р. – введено новий предмет «Довкілля» і заклад став загальноосвітньою школою № 31.

1998 р. – школі надано статус закладу нового типу – навчально-виховний комплекс № 4 у складі: загальноосвітня школа І-ІІ ст. та ліцей.

У різні роки школу очолювали:

Шамільов М. Я. (1961-1970 рр.)

Дикий В. В. (1970-1972 рр.)

Годлевський В. Й. (1974-2009 рр.)

Онуфрійчук А. М. (2009-2016 рр.)

Тарабан А. А (2016-2020 рр.)

Прус О. В. (з 2020 року).

У НВК № 4 працює творчий колектив вчителів. Серед них переможець та лауреат Всеукраїнського етапу конкурсу «Вчитель року», автори популярних посібників з біології, хімії, образотворчого мистецтва, математики, читання, української мови, природознавства тощо.

Творчий та інтелектуальний потенціал учнів формують 100 учителів, серед них:

1 Соросівський вчитель;
10 відмінників освіти України;
24 вчителі-методисти;
20 старших учителів;
61 вчитель вищої категорії.

У 50-ти класах НВК № 4 навчається 1421 учень.

Структура НВК № 4

ІІІ ступінь (10-11 класи) – ліцей;
ІІ ступінь (5-9 класи) – основна школа;
І ступінь (1-4 класи) – початкова школа.

До послуг учнів НВК № 4: інформаційно-бібліографічний центр з виходом в Інтернет, читальний зал, комп'ютерні класи, учнівське наукове товариство, учнівське самоврядування, гуртки, спортивні секції за інтересами. Профілі навчання у ліцеї: біолого-хімічний, історичний, інформаційно-технологічний.

У НВК №4 працює туристично-спортивний гурток «Едельвейс», зразковий народний хореографічний ансамбль «Спалах», театр естрадної пісні «Клас», ляльковий театр.

16 лютого 2021 року на фасаді НВК 4 урочисто відкрили меморіальну дошку на честь випускника закладу Богдана Бігуса, що загинув у російсько-українській війні.

ГІМНАЗІЯ №2

проспект Миру, 84/2

Старе приміщення загальноосвітньої школи №11 розташовувалось у 50-ті роки по вулиці Маршала Рибалка. Це була одноповерхова будівля, яку в 1970 році було передано у підпорядкування спортивного клубу, а пізніше, у зв'язку із новою забудовою, знесено.

У серпні 1969 року була зведена нова будівля загальноосвітньої школи №11. У її будівництві та впорядкуванні брало участь чимало членів педагогічного колективу і 1 вересня 1969 року школа зустріла своїх перших учнів на чолі з директором Хохліч Миколою Володимировичем, відмінником народної освіти, учасником Другої світової війни, викладачем історії. У 1971-1972 н. р. відбувся перший випуск.

У 1984 році досвід роботи школи узагальнювався на республіканському семінарі з виховної роботи, а у 1985 році середня школа №11 одержала статус асоційованої школи ЮНЕСКО.

У 1999 році школа змінила структуру і отримала іншу назву: ліцей і загальноосвітні класи, НВК №3. Колектив очолила молода, енергійна жінка – Орловська Надія Михайлівна, відмінник народної освіти, вчитель історії, вчитель-методист, депутат міської ради. У 2007 році вона отримала звання «Людина року – 2007» в номінації «За виховання інтелектуальної еліти».

У 2000 році школа знову змінила свій статус і стала гімназією №2. При ній було створено музей-театр української культури, кімнату-музей бойової слави, зал історії школи, бібліотеку та читальний зал, сучасний комп'ютерний клас, мультимедійний кабінет. У школі працювало 26 гуртків.

За роки свого існування гімназія має чимало досягнень: перемоги на олімпіадах міського, обласного та всеукраїнського рівнів з базових дисциплін, перемоги на конкурсі-захисті наукових робіт Малої академії наук, низка перемог у різного рівня конкурсах, акціях, фестивалях. Гімназисти є активними учасниками та ініціаторами громадських акцій, розвивається учнівське самоврядування, гімназійна газета «Віч-на-віч» посідає II місце на Всеукраїнському конкурсі шкільних видань, президент гімназії бере участь у ряді молодіжних форумів та проєктів, які покликані розв'язувати сучасні проблеми молоді.

2007 – в гімназії розпочалась науково-дослідна експериментальна робота по створенню моделі Школи толерантності.

2008 – Євроклуб гімназії посів II місце у світі на Міжнародному конкурсі «Mondialogo».

2009 – у гімназії проведено Всеукраїнський ярмарок креативності та інновацій «Європейське містечко Хмельницький»;

- команда гімназії перемогла у Всеукраїнському конкурсі «Європа-Ностра», євроклубівці взяли участь у Всеукраїнському Європлєнері;

- участь у всеукраїнському конкурсі в рамках проєкту «Литва-Україна: один погляд на превентивне виховання в контексті європейських стандартів»;

- участь євроклубівців у міжнародному молодіжному обміні «Борись з бідністю! Аргументи для громадянських суспільств Європи», програма ЄС «Молодь в дії» (Молдова).

2011 – на базі гімназії проведено Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Педагогіка толерантності – основа розвитку освіти третього тисячоліття»;

- проведення на базі гімназії №2 брифінг-конференції «Толерантність як шлях до порозуміння»;

- євроклубівці гімназії взяли участь у літньому таборі євроклубів (с. Ходжа Сала, Бахчисарайський район, АР Крим (за підтримки Всеукраїнської громадської організації «Українська асоціація європейських студій»)).

2012 – гімназисти виступили організаторами проведення історичної майстерні-тренінгу «Через діалог – до взаєморозуміння поколінь. Збереження історичної пам'яті». Захід відбувся в рамках проєкту «Я пам'ятаю – наш внесок» та Європейського року солідарності між поколіннями в Україні;

- представники гімназії, а саме учасники фольклорного колективу «Вербиченька» гімназії №2, взяли участь у міжнародному фестивалі «Нова

хвиля ідей» у м. Кранево, Болгарія. За підсумками фестивалю колектив отримав II місце та був нагороджений «Срібною креативною хвилею».

2013 – перемога (золота медаль) на міжнародній виставці «Сучасні заклади освіти – 2013 рік» у номінації «Діяльність Асоційованих шкіл ЮНЕСКО в Україні і за кордоном»;

– гімназія приєдналася до Національного проєкту з питань впровадження інформаційних технологій навчання «Відкритий світ».

2014 – підписано угоду про співпрацю з містом Шауляй (Литва);

– на базі гімназії проведено обласний семінар «Використання ІКТ в управлінській діяльності керівників сучасних закладів освіти».

2015 – гімназія увійшла у «ТОП-200 ліцеїв та гімназій України за результатами ЗНО»;

– на базі гімназії проведено обласний семінар «Інтерактивний інформаційний простір як умова особистісного зростання кожного учасника навчально-виховного процесу».

2016 – гімназія приєдналася до міжнародного проєкту з питань освіти та міжкультурного обміну «eTwinning»;

– у гімназії відкрито 2 нових комп'ютерних класи.

2017 – гімназія посіла I місце в місті Хмельницькому за кількістю призерів олімпіад з базових дисциплін;

– команда гімназії №2 «Крутий підйом» виборола I місце в обласних змаганнях Юних інспекторів руху та представляла Хмельниччину на Всеукраїнських змаганнях;

– команда «Січовики» гімназії №2 виборола I місце у міській військово-патріотичній грі «Сокіл-Джура» та III місце – на обласному етапі гри.

2018 – у рамках заходів україно-німецького року мов та проєкту «Школа майбутнього» команда гімназистів створила дослідницький проєкт-сайт «Інтерактивна культурно-туристична мапа Хмельниччини».

2019 – гімназія відзначила свій ювілей – 50 років з дня заснування закладу;

– гімназія увійшла у ТОП-200 кращих ліцеїв та гімназій ліцеїв України за результатами ЗНО

2020 – на фасаді гімназії відкрито меморіальну дошку в пам'ять про Андрія Вільгуша – військовослужбовця, учасника російсько-української війни.

Навчальний заклад пишається своїми учнями-випускниками, слава про яких лине на всеукраїнських та міжнародних рівнях та досвідченими педагогами. Досвід роботи гімназії №2 м. Хмельницького занесений у картотеку передового педагогічного досвіду МОН, АПН та обласного інституту післядипломної освіти вчителів.

За сучасними технологіями формування інтелектуального потенціалу особистості в гімназії №2 працюють 63 вчителі:

Зі званням:

21 – вчитель-методист;

12 – старших вчителів;

З категорією:

- 42 – вищої категорії;
- 9 – першої категорії;
- 4 – другої категорії;
- 5 – спеціалісти;

Сьогодні гімназію №2 очолює заслужений працівник освіти України Байдич Віктор Григорович.

Колективом гімназії випущено науково-методичний посібник «Від громадянина України до громадянина світу».

Напрями навчання: природничо-математичний, суспільно-гуманітарний, філологічний, технологічний.

ХМЕЛЬНИЦЬКА СЕРЕДНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА (ЗОШ) І-ІІІ СТУПЕНІВ №21

просп. Миру, 76/5

Школа №21 почала працювати з 1972 року як середній навчально-виховний заклад (до 1993 року) з іспанською мовою навчання з 1 класу. З 1993 року навчання здійснюється українською. Профілі навчання: хіміко-біологічний; виробничий; філологічний. Поглиблене навчання: укр. мова, історія України, зарубіжна література.

Першим директором школи став Сайчук Володимир Павлович. Далі очолювали школу Себало Раїса Дмитрівна, Іваній Людмила Павлівна, Чіпчар Людмила Олександрівна.

З 1990 року по 2016 рік педагогічним та учнівським колективом керував Мисик Олег Віталійович.

З 2016 року школу очолила Івасішина Наталія Феліксівна.

Серед випускників – 10 майстрів спорту, 5 членів збірних команд України з різних видів спорту. У 1995 році створено дитяче угруповання «Подоланочка», яке об'єднало в єдиний колектив учителів, молодших школярів та їхніх батьків. Досвід позакласної роботи з молодшими школярами школи №21 вивчений і занесений до обласної і республіканської картотек.

У школі працює 31 клас, з них два класи – з поглибленим вивченням історії України, чотири – з поглибленим вивченням української мови. 8 класів з інклюзивним навчанням.

Гордістю школи є випускник минулих років Олександр Пономарьов – народний артист України.

СЕРЕДНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ ступенів №22 ім. О. Ольжича

вул. Зарічанська, 20/1

Хмельницька середня школа №22 розпочала свою діяльність 25 серпня 1976 року у мікрорайоні Заріччя, поблизу річки Південний Буг. Перші дні існування навчального закладу нагадували будівництво. Всі вчителі (Тарасюк Н. П., Коржук Т. В., Бублик М. М., Козлова Л. І., Тельпук Н. М., Бригіда Ю. Ф., Кравець М. В., Безносьок Г. П., Майдан Є. Ф., Дряхлова Т. П., Лернер С. М., Подольська В. М., Хоменко М. М., Бредик П. Ф., Празнікова В. П., Шевченко С. С. та інші) на чолі з директором Криволапчуком Г. Є.

активно готували школу до навчання: добудовували вестибюль, мили навчальні аудиторії, саджали дерева, квіти, завозили літературу, підручники тощо.

31 серпня 1976 року школа відчинила свої двері і радісно зустріла своїх перших учнів, яких було майже дві тисячі. Вона була найбільшою школою міста станом на 1976 рік, але постійно збільшувалась і вже на початку 80-х років кількість учнів сягала близько трьох тисяч. Кожна паралель мала по 10-14 класів, навчання велося у 2-3 зміни.

У 1985-1986 роках за ініціативи Кормило Г. Д. було добудовано перший поверх між колонами з тильної сторони школи.

У 2008 році школі присвоєно ім'я імені Олега Ольжича.

Школу знають як у місті, так і поза його межами. Спочатку вона була відома як найновіша, згодом як школа з найбільшою у місті кількістю учнів, а пізніше відомими на весь світ випускниками. Паламар Вікторія – майстер спорту міжнародного класу по стрибках у висоту, учасниця олімпіади в Сіднеї; Війтова Юлія – майстер спорту міжнародного класу з вільної боротьби, срібний призер Чемпіонату Європи; Стаднік Яна – триразова чемпіонка України з вільної боротьби, Срібний призер Чемпіонату Європи; Єрметов Юрій – кандидат технічних наук, викладач львівського університету «Львівська політехніка»; Гостімський Олексій – кандидат медичних наук, викладач Санкт-Петербурзького медінституту; Шинкарук Олег – доктор технічних наук, полковник, професор інженерної кафедри Академії Державної прикордонної служби України та ін.

На базі школи працюють гуртки з футболу, тенісу, художньої гімнастики, бісерного дизайну «Барви веселки».

У школі працюють музеї «Стежками рідного краю» та «Розстріляне Відродження».

Керівниками і наставниками були директори: Криволапчук Г. Є., Назарчук А. А., Бібік О. С., Земляк Г. М., Ружицький В. С., Загородня Ю. В., Пастух Л. І.

Високий рівень знань з базових дисциплін школярі демонструють під час проведення всеукраїнських предметних олімпіад, конкурсів, турнірів, змагань. Плідне навчання проходить у поєднанні з виховною роботою.

Забезпечує реалізацію завдань державних програм, вчить учнів використовувати набуті знання, розвиває творчість досвідчений кваліфікований педагогічний колектив, який сіє у душах дітей добро, тепло, а саме головне – велике почуття відповідальності перед державою, народом, собою.

СЕРЕДНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ ступенів №25

ім. Івана Огієнка

вул. Степана Бандери, 14/1

Хмельницька середня загальноосвітня школа № 25 функціонує з 31 серпня 1985 року.

Сьогодні у школі навчається 1359 учнів.

Навчання проводиться в одну зміну.

Мова навчання – українська.

Створені групи продовженого дня для учнів початкових класів.

Англійська мова вивчається з 2-го класу (в 1 класі – за бажанням батьків).

У школі достатнє матеріально-технічне забезпечення та висококваліфіковані кадри для організації допрофільної підготовки та навчання старшої школи за такими профілями: економічний, технологічний, суспільно-гуманітарний, філологічний.

З 8 класу поглиблене вивчення інформатики, хімії, української мови.

При організації навчально-виховного процесу використовуються передові педагогічні технології та інновації, інтерактивні форми навчання. У другу половину дня учні мають можливість відвідувати багато секцій, гуртків, клубів (фізичного, трудового, художньо-естетичного, військово-патріотичного, превентивного виховання).

Рішенням сесії Хмельницької міської ради від 02.04.2008 р. школі присвоєно ім'я Івана Огієнка.

ХМЕЛЬНИЦЬКА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ШКОЛА І СТУПЕНЯ №30

проспект Миру, 76/6

У системі навчальних закладів м. Хмельницького спеціалізована школа І ступеня №30 з поглибленим вивченням іноземних мов почала працювати з 1993 року. На той час вдалося створити 10 класів та доукомплектувати школу учнями із сусідніх навчальних закладів (ЗОШ №11, ЗОШ №21), в яких навчалося 369 учнів та 10 груп продовженого дня, в яких перебувало 256 вихованців. Кропітку роботу розпочали 26 педагогів.

Директором школи призначено адміністратора з великим стажем роботи і організаторськими здібностями – Вістовську Любов Захарівну. Під її керівництвом облаштовувалися перші затишні класи, навчальні кабінети, пришкільна територія, ігрові та спортивні майданчики. Вона зуміла згуртувати колектив однодумців, які з перших днів почали завзято та творчо працювати над створенням умов для розвитку кожного учня з урахуванням його особистих можливостей та обдарувань.

Шлях: 1993 р. – загальноосвітня школа І ступеня №30;

1997-2000 рр. – філія гімназії №1 з 2000 р. – школа І ступеня №30 з поглибленим вивченням іноземних мов.

В основу концепції школи закладено:

- ✚ закріплення та розвиток в умовах шкільного виховання надбань дошкільного дитинства;
- ✚ розроблення і постійне розширення методичного апарату діагностики навченості, рівня розвитку учнів, формуванню у них уявлення про світ, про довкілля;
- ✚ реалізація «оптимістичної гіпотези» діяльності педагогів, їхньої спрямованість на досягнення позитивних успіхів;
- ✚ удосконалення традиційних технологій навчання і виховання та впровадження нових, попереджуючи цим навчальні труднощі молодших школярів;
- ✚ розвиток іноземнознавчого аспекту, комунікативних навичок.

У 2008 році педагогічний колектив був учасником творчого звіту Всеукраїнського конкурсу «Початкова школа ХХІ сторіччя» у номінації «Творчий колектив», де зайняв II місце.

Сьогодні Хмельницька спеціалізована школа I ступеня №30 – це великий дружний колектив школярів, педагогів та батьків.

З 2013 року директором закладу освіти є Мудра Інна Іванівна. Заступник директора з навчально-виховної роботи – Целенко Людмила Борисівна. Їх високий професіоналізм сприяють створенню в закладі освіти доброзичливої, творчої атмосфери, яка позитивно впливає на хід освітнього процесу.

У 23 класах закладу навчаються 771 здобувач освіти.

Заклад освіти працює в інноваційному форматі. Високий рівень професійної майстерності педагогів дає можливість впроваджувати сучасні технології в освітній процес. Серед педагогів закладу 50% учителів мають вищу категорію, 10% – I категорію, 15% – II категорію. Професійно зростає молода педагогічна зміна.

У складі педагогів такі спеціалісти:

вчителі початкових класів – 23;
вчителі англійської мови – 6;
вихователі – 23;
вчитель-логопед – 1;
практичний психолог – 1;
педагог-організатор – 1;
вчитель музичного мистецтва – 1;
вчитель образотворчого мистецтва – 1;
вчителі фізичного виховання – 3;
вчителі інформатики – 2.

З них мають:

вищу освіту – 52;
середню педагогічну – 10.
Присвоєно кваліфікаційну категорію:
«спеціаліст вищої категорії» – 30;
«спеціаліст I категорії» – 5;
«спеціаліст II категорії» – 8;
«спеціаліст» – 15;

З них мають звання:

«Учитель-методист» – 11;
«Старший учитель» – 9;
«Відмінник освіти України» – 1.

Навчально-матеріальна база закладу освіти нараховує 23 класних кімнати, 6 кабінетів англійської мови, спортивний зал, клас хореографії, 2 комп'ютерні класи, бібліотека, логопедичний кабінет та кабінет психолога, медичний кабінет та їдальня. Класи та кабінети обладнано технічними засобами навчання, електронними посібниками.

У 1997 році рішенням Хмельницького міськвиконкому від 11.06. №1618 школа була реорганізована у філію гімназії №1.

У закладі освіти існує дитяча організація «Країна Барвінкова», яка об'єднує дітей 2-4-х класів. Організація допомагає їх згуртуванню, формує навички самоврядування, почуття відповідальності за свій клас, сприяє розвитку творчих та інтелектуальних здібностей. Барвінчата готують та проводять конкурси та змагання, роблять добрі справи, вчаться жити за законами добра і справедливості.

У спеціалізованій школі I ступеня №30 постійно вдосконалюється система роботи з обдарованими дітьми. Для реалізації потенційних можливостей кожного здобувача освіти у закладі працює ряд гуртків художньо-естетичного, спортивного, науково-технічного напрямків:

- «Логіка» (математика);
- «Англійська мова»;
- «Успіх» (бально-спортивні танці);
- «Сопілочка» (гра на сопілці);
- «Олівець-малювець»;
- «Інформатика».

Всі ці системи перебувають у взаємозв'язках, доповнюючи одна одну. Крім того школа, в міру можливостей, автономна, до певної міри визначає для себе межі, які дозволяють їй створити свій образ і заявити про себе в системі закладів освіти нашого міста та області.

Кредо школи: від обдарованого педагога – до обдарованої дитини.

ПРИВАТНИЙ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ КОМПЛЕКС «МОЇ ОБРІЇ»

проспект Миру, 57/4

Ліцензований приватний навчально-виховний комплекс (центр розвитку дитини – загальноосвітня школа I ступеня) з поглибленим вивченням іноземних мов «Мої обрії» заснований 15 червня 2015 року Громадською організацією «Мої обрії». Навчальний заклад з'явився в орендованому маленькому приміщенні Будинку природи.

1 вересня 2015 року, у День знань, відбулось урочисте відкриття закладу на загальношкільній лінійці. На подвір'ї школи зібралося небагато людей – тільки 13 учнів (6 першокласників і 7 другокласників), маленька група дошкільнят і батьків, які повірили в цей проєкт.

Наступного року в школі вже вчилися 40 учнів 1-3 класів. Зростання продовжилося і роком пізніше – вже було 76 учнів, не враховуючи дітей з дошкільного підрозділу.

У 2018 році отримали ліцензію гімназії (1-9 класи). Орендували більше приміщення, відкрили відразу всі класи до 9. Це 160 учнів. У 2019 взяли ще одну вершину – III ступінь. Тепер в Хмельницькому приватному ліцеї «Мої обрії» отримують повну освіту 212 учнів (це 15 класів). Також тут працюють найкращі посвячені педагоги, які поділяють цінності закладу – 40 вчителів.

«Мої обрії» знаходяться під патронатом Духовної Ради м. Хмельницького.

Приватний навчально-виховний комплекс «Мої Обрії» – це справжній рай для діток, де можна пізнавати світ в захоплюючій формі.

Переваги «Моїх обріїв»:

- ✚ поєднує в собі дитячий сад, початкову школу і гімназію, центр підготовки дітей до школи;
- ✚ професійний педколектив;
- ✚ насичена програма з вивченням іноземних мов, християнських цінностей, з розвитком талантів;
- ✚ життєрадісні і комфортні приміщення.

САДОЧОК

Забезпечує розвиток дітей від 2 до 6 (7) років за державною базовою програмою розвитку «Дитина», Радість творчості – розвиток 8 інтелектів, системою педагогічного виховання Монтессорі.

Переваги:

- ✚ Садочок короткого дня (для дітей з 2 до 3 років) та повного дня;
- ✚ Виховання дітей на засадах християнських цінностей;
- ✚ Інноваційні програми розвитку;
- ✚ Логопедичний супровід;
- ✚ Психологічний супровід;
- ✚ Індивідуальний підхід до дитини;
- ✚ Студії розвитку за інтересами;
- ✚ Групи до 18 дітей.

Навчальні програми:

- ✚ «Дитина»,
- ✚ «Англійська мова для дітей дошкільного віку»,
- ✚ «Життя у долонях»,
- ✚ «Цікаві шашки»,
- ✚ «Дитяча хореографія»,
- ✚ «Казкова фізкультура»,
- ✚ «Грайлик»,
- ✚ «Духовно-моральне виховання дітей»,
- ✚ «Впевнений старт».

КУРСИ ПІДГОТОВКИ ДО ШКОЛИ

Жодна дитина не народжується генієм, але безперечно талановитою.

Завдання «Мої обрії» у тому, щоб розвивати унікальні здібності дитини та полегшити навчання у школі.

«Мої обрії» гарантують:

- ✚ індивідуальний підхід;
- ✚ навчання в ігровій формі;
- ✚ системність занять;
- ✚ розвиток пізнавальних інтересів;
- ✚ оволодіння дитиною навичками роботи з комп'ютерними технологіями.

ПРИВАТНА ГІМНАЗІЯ (1-11 класи) «Мої обрії»

Переваги:

- ✚ Інновації в освіті патріотичне виховання;
- ✚ Мистецькі заходи;

- + Посилена охорона;
- + Найвищий професійний рівень кадрів;
- + Розвиваючі студії;
- + Школа повного дня;
- + Оптимальна кількість учнів в класі;
- + Поглиблене вивчення іноземних мов;
- + Індивідуальний підхід.

Місія:

Виховання цілісної особистості на засадах християнських цінностей з міцними академічними знаннями та стійким навиком вчитися впродовж життя.

Цінності:

- + Розкриття потенціалу кожної дитини;
- + Повага до дитини, надання їй свободи вибору;
- + Формування навичок роботи у колективі, вміння ефективно співпрацювати;
- + Безперервний розвиток вчителів, підвищення їхнього професійного рівня.

СТУДІЯ РОЗВИТКУ

- + Малювання
- + Гончарня
- + Шахи
- + Футбол
- + Вокал
- + Хор
- + Клуб оздоровчо-естетичного розвитку
- + Французька мова
- + Планета міркувань
- + Вільна боротьба
- + Спортивний туризм
- + Робототехніка
- + Скалодром
- + Медіа TV.

На базі НВК працюють гуртки: вокал (для вихованців), малювання (для вихованців), гончарне мистецтво (для всіх бажаючих), оздоровчо-естетичний розвиток (для вихованців), французька мова (для всіх бажаючих), польська мова (для всіх бажаючих), англійська мова (для всіх бажаючих), робототехніка (для всіх бажаючих, з 8 років), футбол (для всіх бажаючих, з 6 років).

Здоров'язберігаючі технології навчального процесу: діодне освітлення, антисколіотичне дерево, доріжка для профілактики плоскостопості, фітобар із зміцнюючими чаями.

У навчально-виховному процесі використовуються: мультимедійна дошка, комп'ютерні технології, індивідуальний підхід.

В класах до 15 осіб.

Головними завданнями приватного НВК «Мої обрії» є:

– виховання дітей на основі християнських цінностей і любові до людей та своєї країни, шанобливого ставлення до родини, поваги до народних традицій і звичаїв;

– створення умов для реалізації права на здобуття повної дошкільної та початкової освіти відповідно до державних стандартів та міжнародних освітніх технологій;

– забезпечення умов для опанування англійської, французької, польської мов як рідних;

– максимальний розвиток дитячих талантів, пізнавальних процесів та вмінь, даних Богом, з метою використання впродовж всього життя;

– виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування засад здорового способу життя.

ХПЛ «Мої обрії» – єдиний навчальний заклад Хмельницького, який отримав нову ліцензію Міністерства освіти України у 2019 р. та вважається одним з кращих навчальних закладів області.

Ліцензований приватний навчально-виховний комплекс з поглибленим вивченням іноземних мов «Мої обрії» став фіналістом конкурсу «Найякісніші послуги і товари 2020 року» від компанії «Знак Якості» в категорії – Дитячий розвиток.

ДОШКІЛЬНІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД №5

«Соловейко»

вул. Перемоги, 9/1

Його історія розпочалася у 1981 році. Рішенням виконавчого комітету Хмельницької міської ради народних депутатів від 30.06.1981 року прийнято в експлуатацію ДНЗ № 5 на 320 місць на вул. Перемоги, 9/1. Дошкільний заклад знаходився у власності тресту «Хмельницькбуд».

ДНЗ № 5 очолила енергійна, молода жінка Валентина Василівна Костюк, що мала творчий запал, якого вистачило, щоб колектив став дружньою сім'єю та зігрівав маленьких вихованців любов'ю і теплом. Із спогадів Валентини Василівни: «Колектив формувався впродовж 1981 року. Педагогічний склад поповнили випускниці Хмельницького педагогічного училища. Техперсонал переважно з жінок-будівельників, які проживали в гуртожитку будівельників, що поруч з дошкільним закладом. Методистом була призначена Дубецька Валентина Борисівна, яка щойно закінчила Кам'янець-Подільський педагогічний інститут. Силами колективу, його стараннями та турботами «Соловейко» перетворився у гарний, затишний дім, наповнений веселим «щебетом» дітлахів, робив свої перші кроки на освітянській ниві. У садочку функціонувало 14 груп, які відвідувало до 500 дітей.

З 1998 по 2009 рік завідувачкою працювала Столяр Галина Володимирівна.

3 серпня 2009 року колектив дошкільного закладу за наказом управління освіти очолила Бесіда Світлана Іванівна, яка спрямувала свою роботу на те, щоб розкрити потенційні можливості кожного працівника та якісно поліпшити рівень освітнього процесу.

Сьогодні керівництво закладом забезпечує завідувача Оніщук Світлана Іванівна.

У закладі турбуються про дітей 74 працівника, з них: 35 педагогічних працівників та 39 працівників технічного персоналу.

На сьогоднішній день дошкільний навчальний заклад № 5 «Соловейко» – це заклад комбінованого типу. У садочку функціонує 14 груп з них:

- 2 групи для дітей раннього віку;
- 10 груп загального розвитку для дітей дошкільного віку;
- 2 спеціальні групи для дітей з вадами мовлення;
- 12 груп з наданням додаткових освітніх послуг (англійська мова, логіка, хореографія, риторика).

У закладі створені належні умови для того, щоб забезпечити надання якісної дошкільної освіти. Тут є музичний зал, спортивний зал, а також медичний, фізіотерапевтичний, логопедичний та кабінет психолога.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД № 32

«Росинка»

вул. Зарічанська, 12/1

У вересні 1970 року у мікрорайоні Заріччя гостинно відкрив двері перед малюками дитячий садок №32 «Росинка», який розмістився за адресою: вулиця Куйбишева, 12/1. У ньому нараховувалось 18 вікових груп, загальна площа навчального закладу – 2544 м². Дітей зустрів колектив у кількості педагогів та 27 техпрацівників. Очолила дитячий садок завідувача Цідило Валентина Василівна.

Сьогодні у дошкільному навчальному закладі є спортивний комплекс, де дітки за своїми уподобаннями займаються спортом. «Доріжки здоров'я, які зроблені з природного матеріалу (каштанів, квасолі, кукурудзи), по яких малята ходять босоніж. Фітобар, де після або до занять діти п'ють трав'яні настої під наглядом лікаря. Усе це – профілактика та попередження захворювань.

А ще у «Росинці» навчають бачити красу. Саме для цього працюють гуртки-студії естетичної аплікації, ліплення з глини, малювання; етнографічна студія має кімнату українського етносу. Там є справжня піч, посуд, кочерга, лопата, на якій садять хліб, є зразки рушників, вишиванка, скриня, справжня колиска з лози.

У природничій студії діти висівають цибульку, петрушку, а потім взимку, коли за вікном так сніжно і морозно, милуються зеленими листочками.

Дітей навчають правилам вуличного руху. Для цього облаштований спеціальний майданчик. Для занять музикою, хореографією, театралізації є музична зала. Працюють вихователь-методист, логопеди, психолог, музичні керівники, інструктор з фізичного виховання, хореограф, масажист, викладач англійської мови, соціальний педагог.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД №37 **«Незабудка»**

вул. Перемоги, 15а

Дошкільний заклад засновано в 1975 році. Заклад комбінованого типу, до складу якого входять загальнорозвивальні та компенсуюча (логопедична) групи.

У 2019-2020 навчальному році в закладі працювало 28 педагогів, в тому числі: вихователь-методист – 1, практичний психолог – 1, вчитель-логопед – 3, музичні керівники – 2, інструктор з фізичної культури – 1, вихователі – 18, керівники гуртків – 3.

Пріоритетні завдання: формування екологічного світосприймання в дітей дошкільного віку; розвиток комунікативних здібностей дітей дошкільного віку; реалізація особистісно-орієнтованого навчання і виховання, забезпечення різнобічного розвитку особистості.

Всього 9 груп:

- 1 група раннього віку;
- 3 групи молодшого віку;
- 2 групи середнього віку;
- 3 групи старшого віку.

Загальна кількість вихованців – 316 дітей.

Профільні групи:

- Природничо-дослідницького напрямку;
- Художньо-мовної діяльності.

Гуртки:

- Логіка;
- Хореографія;
- Англійська мова.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД № 38 **«Світанок»**

вул. Свободи, 12б

Дошкільний навчальний заклад №38 «Світанок» введений в дію в 1975 році. Хмельницький дошкільний навчальний заклад №38 «Світанок» – ясла-садок комбінованого типу.

На сьогодні в ДНЗ виховується 328 дітей.

У дошкільному навчальному закладі функціонує 11 груп, з них:

1 група раннього віку;

10 груп дошкільних (3 – молодшого дошкільного віку, 4 – середнього дошкільного віку, 3 – старшого дошкільного віку), з них:

5 дошкільних груп спеціального призначення для дітей з вадами зору та 1 спеціальна група для дітей з порушенням мовлення.

Фаховий рівень педагогів: кв. категорію «спеціаліст» – 16 педагогів, кв. категорію «спеціаліст II категорії» – 5 педагогів, кв. категорію «спеціаліст I категорії» – 4 педагогів, кв. категорію «спеціаліст вищої категорії» – 10

педагогів. Педагогічне звання «старший вихователь» у 1 педагога, педагогічне звання «вихователь-методист» мають 5 педагогів, педагогічне звання «вчитель-методист» у 2 педагогів, педагогічне звання «керівник гуртка-методист» у 1 педагога.

У дошкільному навчальному закладі створено умови для повноцінного розвитку особистості дітей, їхніх здібностей, нахилів та обдарувань.

На розвиток здібностей дітей спрямована робота гуртків:

- гурток художньо-естетичного напрямку «Чарівний світ фантазії»;
- народознавчий гурток «Наш край»;
- гурток соціально-економічного напрямку «Подорож з Афлатуном»;
- гурток природничо-дослідницького напрямку «Чомусики»;
- гурток «Мовленнєві візерунки»;
- гурток художньо-естетичного напрямку «Паперова пластика»;
- театральний гурток «Золотий ключик»;
- гурток натуралістичного напрямку «Дошкільнятам – освіта для сталого розвитку»;
- танцювальний гурток «Український віночок»;
- спортивний гурток з баскетболу.

Дошкільний навчальний заклад №38 «Світанок» – маленька Країна Дитинства, звідки бере початок могутня річка людського життя.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД №47

«Дзвіночок»

вул. Степана Бандери, 20/2

Дошкільний навчальний заклад №47 відкрився у липні 1982 року.

Для забезпечення всебічного розвитку у дошкільному закладі діють:

- 1 Спортивний та музичний зали.
- 2 Кабінети:
 - психологічного розвантаження;
 - образотворчого мистецтва;
 - інтенсивної інтелектуальної підготовки;
 - логопедичний кабінет.
- 3 Спортивний майданчик.
- 4 Майданчик з правил дорожнього руху.
- 5 Обладнані групові кімнати сучасними меблями, технічними засобами навчання.

Для всестороннього розвитку дітей працюють такі спеціалісти:

- практичний психолог;
- вчителі-логопеди;
- хореограф;
- мистецтвознавець;
- викладач англійської мови;
- фізінструктор;
- музичні керівники.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД №54 «Пізнайко»

проспект Миру, 51/2

Історія дошкільного навчального закладу № 54 «Подоряночка» розпочалася в 1988 році.

Дитячий садок був відкритий в листопаді завідуючою Білик Галиною Михайлівною. Будували його такі підприємства: видавництво «Поділля» та взуттєва фабрика за індивідуальним проєктом. Далі приміщення дошкільного закладу було передано у міську комунальну власність. Поряд з молодими вихователями працювали досвідчені, творчі професіонали: Мальована В. І., Івасюк С. І., Шульга Ж. В., Шевчук Н. М., Шкрабалюк С. Ф., Беляєва Н. А.

З 1997 року дошкільний заклад очолювала Карапозюк Ганна Володимирівна. З 2016 року керівництво дошкільним навчальним закладом взяла на себе Більська Ольга Василівна – молодий, відповідальний, працюючий, активний та творчий керівник. Вона успішно впроваджує сучасні освітні технології дошкільної освіти. Генерує цікаві, оригінальні ідеї щодо удосконалення роботи дошкільного навчального закладу.

1999 року дитячий садок почав тісно співпрацювати з дитячим міжнародним журналом «Пізнайко» і тому змінив назву на «Пізнайко».

Для маленьких «пізнайликів» в ДНЗ створені комфортні умови для забезпечення реалізації права дитини на здобуття дошкільної освіти, соціальної адаптації та готовності продовжувати освіту для фізичного, розумового і духовного розвитку дошкільнят.

У навчальному закладі працює 41 працівник, з них: 20 педагогічних працівників, 1 сестра медична старша, 20 осіб обслуговуючого персоналу.

У дошкільному закладі працює 6 груп. Послугами закладу щорічно користується близько 210 дітей. Всі групи функціонують як групи з наданням додаткових освітніх послуг. Діти навчаються основам ритміки, англійської мови, сенсорики, комп'ютерним таємницям, із задоволенням займаються в «Школі м'яча».

Пріоритетними напрямками діяльності педагогічного колективу завжди були та залишаються: гуманізація системи освіти, пошук оптимальних форм організації освітнього процесу, формування здорової, креативної, компетентної особистості дошкільника, носія національних та загальнолюдських цінностей. Впроваджуються освітні технології та методики: «Освіта для сталого розвитку», методика М. Єфименка, «Логічні блоки Дьєнєша», музикування Карла Орфа, музикотерапія.

З 2001 по 2013 рік на базі ДНЗ працювали реабілітаційні групи вихідного дня для дітей з особливими потребами. Мета їхньої роботи полягала у визначенні шляхів вирішення соціальної, медичної, психолого-педагогічної проблематики розвитку дитини, розробці індивідуальних програм.

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНЕ ОБ'ЄДНАННЯ №1 ШКОЛА-ДИТЯЧИЙ САДОК

Старокостянтинівське шосе, 3б

Хмельницьке навчально-виховне об'єднання №1 «Школа-дитячий садок» – це навчальний заклад, що забезпечує реалізацію права громадян на здобуття дошкільної та початкової загальної освіти, заснований на комунальній формі власності територіальної громади міста Хмельницького.

Навчально-виховне об'єднання створене на підставі рішення Хмельницької міської ради від 01.07.1997 р. № 1676 на базі дошкільного закладу № 16 «Мрія».

Колектив навчального закладу нараховує 98 штатних працівників, з них – 57 педагогічних.

У дошкільному підрозділі працює 8 вікових груп, якими охоплено 303 дітей:

- 1 група раннього віку;
- 3 групи молодшого дошкільного віку;
- 2 групи середнього дошкільного віку;
- 2 групи старшого дошкільного віку;
- 3 групи логопедичні.

Шкільний підрозділ

У шкільному підрозділі працює 15 класів, де навчаються 507 учнів.

Протягом двох років у навчальному закладі діти навчаються за навчальним планом, навчальними програмами та навчально-методичним забезпеченням науково-педагогічного проєкту «Інтелект України». На кінець навчального року, проводячи моніторинг серед учнів, дійшли висновку, що курс «Інтелект» цікавий, ефективний і дієвий.

Роботу другої половини дня забезпечують 13 груп продовженого дня, які відвідують 368 учнів початкової школи. Навчально-виховне об'єднання працює за п'ятиденним робочим тижнем.

Матеріальна база включає:

- басейн;
- два фізкультурні зали;
- фізіотерапевтичний кабінет;
- кабінет психолога;
- кабінет логопедів і дефектолога;
- масажний кабінет;
- кімната дитячої творчості.
- **Діє система гурткової роботи:**
- англійська мова;
- німецька мова;
- гурток із зображувальною діяльністю;
- гурток бального танцю;
- спортивних ігор

ХМЕЛЬНИЦЬКЕ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНЕ ОБ'ЄДНАННЯ №3 «ДОШКІЛЬНИЙ ЗАКЛАД – ПОЧАТКОВА ШКОЛА»

вул. Зарічанська, 6/4

НВО №3 розпочало свою роботу у 2000 році на базі ДНЗ №33, який розпочав свою історію у 1972 році.

Увага приділяється організації цілеспрямованої інтелектуально-пізнавальної діяльності.

Сьогодні у закладі працює 6 дошкільних груп, 2 класи початкової школи, функціонують музичний та спортивний зали, бібліотека, логопедичний кабінет та кабінет психолога, медичний кабінет, їдальня.

ВІДОМІ ЛЮДИ МІКРОРАЙОНУ

КРАЄЗНАВЦІ

СВАРИЧЕВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Анатолій Володимирович Сваричевський (народився 29 січня 1930, село Баговиця, нині Кам'янець-Подільського району Хмельницької області – помер 6 лютого 2014, Хмельницький) – український літературознавець, краєзнавець.

З кінця 60-х років ХХ ст. Сваричевський Анатолій Володимирович гідно посідає місце подвижника, новатора, талановитої людини освітянському, науково-краєзнавчому, літературному та громадському житті рідної йому Хмельниччини.

Він був членом Національної спілки журналістів України, почесним членом Центру дослідження історії Поділля у м. Кам'янці-Подільському, членом правління обласної організації Всеукраїнської спілки краєзнавців та інших наукових та літературних товариств, лауреатом обласних премій ім. Тараса Шевченка, Мелетія Смотрицького, Федора Савчука, Якова Гальчевського «За подвижництво у державотворенні», відзначений урядовими нагородами.

Народився в учительській сім'ї. У 1949 році закінчив Дерев'янську середню школу, у 1953 році Кам'янець-Подільський педагогічний інститут.

У виборі життєво-творчого шляху Анатолій Сваричевський завдячує багато в чому своїй матері – Зінаїді Йосипівні (філологу за професією і краєзнавцю за покликанням).

Анатолій Володимирович працював у місті Хмельницькому викладачем технікуму, завідувачим кабінету української мови і літератури обласного інституту удосконалення вчителів, лабораторії гуманітарних предметів цього ж закладу, редактором обласного журналу «Педагогічний вісник». За низку публікацій, які друкувалися у загальнодержавних і обласних періодичних виданнях, у 1998 році став лауреатом Всеукраїнського творчого конкурсу друкованих ЗМІ «Українська мова – мова державна».

Людина різноманітних інтересів, Анатолій Сваричевський ще зі студентських років захоплювався краєзнавчим літературознавством. Його цікавило перебування на Хмельниччині відомих класиків української літератури ХІХ ст. К. Руданського, Т. Шевченка, Л. Українки, А. Свидницького та інших. Разом із письменником Миколою Скорським у 1971 році друкує в кількох примірниках журналу «Жовтень» дослідження «Від Дністра до Горині: Літературно-мистецька карта Поділля».

Робота над подальшим розширенням і удосконаленням літературно-мистецьких традицій стала улюбленою і провідною на всі наступні роки краєзнавчої діяльності А. В. Сваричевського. Митцям, які народилися або перебували на Хмельниччині, він присвятив окремі книги: «Краса України – Поділля. Літературна карта Хмельниччини» (1991), «Проскурів літературний» (1998) та ін.

Напружена праця над літературною картою Хмельниччини привела до спеціалізації у поглибленому дослідженні життя і творчості окремих видатних літераторів. А. Сваричевський став активно розробляти матеріали про перебування Лесі Українки на півночі нашої області, зокрема в Полонному. Результатом багаторічних досліджень стало видання «Буду жити. Слідами Лесі Українки на Хмельниччині» (1991), «Себе Українкою звала» (2001), а також участь у конференціях.

Водночас понад 40 років свого життя А. В. Сваричевський плідно вивчає матеріали, що пов'язані з перебуванням на Поділлі і Південно-Східній Волині Тараса Шевченка і тут також виступив одним із перших дослідників. Тому не випадково у Шевченківському словнику (1978) є посилання на його статтю «Археографічна подорож Т. Г. Шевченка на Поділлі», що була опублікована в журналі «Народна творчість і етнографія» (1973).

Анатолій Володимирович був учасником п'яти наукових конференцій в Кам'янці-Подільському і Хмельницькому, присвячених Тарасу Шевченку. Йому належить видання «Шевченко і Поділля» (1994), «На прекрасній Подолії» (2001).

В останні роки творчості Анатолія Володимировича першочерговою стала проблема збереження для прийдешніх поколінь знань з історії та культури рідного краю, про зустрічі з цікавими людьми і древо свого роду.

Анатолій Сваричевський – учасник понад 40 міжнародних, всеукраїнських і регіональних науково-практичних та історико-краєзнавчих конференцій і симпозіумів.

БАЙДАК ІГОР МИКОЛАЙОВИЧ

Народився 27 квітня 1965 року у м. Хмельницькому. Український журналіст, краєзнавець, поет, фотограф, колекціонер. Член Національної спілки журналістів України та Хмельницької міської літературної спілки «Поділля».

Автор багатьох поетичних збірок, комплектів туристичних листівок «Місто між Богами», «Тера Героїка», «Хмельниччина туристична», «Хмельницький туристичний», путівника «Стежками рідного краю» (2008), співавтор інформаційного довідника «Сатанів – місто-легенда, місто-курорт» (2007).

У 2009 році став лауреатом Хмельницької міської премії в галузі історії, культури та мистецтва імені Богдана Хмельницького (за вагомі досягнення у розвитку історичного краєзнавства міста Хмельницького та Подільського краю). Заочно закінчив історичний факультет Вінницького педагогічного інституту (навчався в 1992-1997 роках). Працював журналістом у редакціях газет «Всім», «Моя газета», головним редактором газети «Подільська хроніка».

Нині працює в туристичній фірмі. Як екскурсовод розробив низку авторських турів по обласному центру та Хмельницькій області, а саме Кам'янець-Подільський – Сатанів; Меджибіж – Летичів – Головинці, «Чудеса над Дністром», Маліївці, Кам'янець-Подільський – Хотин, Хмельницький – Отроків тощо. У 2008 році видав путівник «Стежками рідного краю».

Добре відомий Ігор Миколайович і як поет. Він почав друкуватися в місцевій пресі у першій половині 1990-х років. Видав поетичні збірки «Траєкторія» (1996), «А-у-у-у-у!» (2000), «Пейзаж душі» (2002) «До і після...» (2018) та ін. Основна тематика його творчості Україна: утвердження національної свідомості, інтимна лірика, гумор і сатира.

У поезії Ігор Байдак відображає бачення сьогодення очима молодої людини, громадянина вільної України, патріота. Ігор Байдак автор, режисер і виконавець моноспектаклю «Історія Хмельницького краю». Пісні на вірші Ігоря Байдака пише та виконує заслужений артист України Володимир Смотров. Деякі з них увійшли до пісенного альбому «Фас», випущеного Смотровом у 2007 році.

Поети, письменники

МАРІЯ БАБЕНКО

поетеса, прозаїк

Бабенко Марія Тимофіївна народилася 23 травня 1948 року в с. Леонівка Крижопільського району Вінницької області. Після закінчення 8-річної школи навчалась у Немирівському педагогічному училищі. Трудову діяльність почала в с. Новомиколаївка на Херсонщині. Працювала вчителем математики і заступником з навчально-виховної роботи у 8-річній школі.

Друкувалась в періодичних виданнях. У 1973 році закінчила фізико-математичний факультет Херсонського педагогічного інституту. З 1975 року живе і працює в Хмельницькому.

Нині – вчителька початкових класів загальноосвітньої школи №25. Відмінник народної освіти України, вчитель-методист, з 2004 року – членкиня Національної спілки письменників України, лауреатка Хмельницької обласної премії ім. Микити Годованця (2008).

Авторка книжок гумору та поезій для дітей та читанок для першокласників.

Твори: «В життєвім морі сміху острівець» (1999), «Гриб-холостяк і волосата щука» (2001), «Післябукварик» (2001, 2003, 2010), «Вересневе свято» (2005), «Зайчикові іменини» (2005), «Я з Буквариком дружу» (2005), «Твої маленькі друзі» (2005), «Спритний котик» (2006), «На веселій орбіті» (2006), «Ми до школи поспішаєм» (2006), «Весела перерва» (2007), «Місяць чарівник» (2007), «Сонячний зайчик» (2007), «Дуже важливий урок» (2008), «Дивосвіт. Пори року» (2011).

ЛИХОГЛЯД ОЛЬГА ЗАХАРІВНА

Лихогляд Ольга Захарівна народилася 24 січня 1942 р. в с. Червоний Степ Калинівського р-ну Вінницької обл. Навчалася в Голубівській та Заливанщинській ЗОШ. Від 1960 р. – мешканка м. Хмельницького. У 1966 р. закінчила Львівський технікум електрозв'язку, працювала за фахом.

Перша презентація (1992 р.) відбулася в ефірі республіканського радіо. У співпраці з місцевими митцями (М. Люшнею, І. Пустовим, О. Толстиковою) створила низку пісень, серед яких – «Хмельничанки» (1997 р.) та «Гімн зв'язківців».

З 1993 року членкиня Хмельницької літературної спілки «Поділля».

Поезії авторки друкувались на сторінках таких видань: літ.-мист. журнал «Доля»; журнал «Педагогічний вісник»; посібник «Школа сімейного виховання»; колект. зб. поезій «Плекаймо час добра», «При світлі вічного вогню»; альм. «Творче Поділля» (1993-2003 рр.); пісенники «Рідне місто моє», «Добрий день вам, люди» та інші.

Трудовий шлях авторки розпочався у 1960 році. У той період вона обиралася депутатом Хмельницької міської ради, навчалася у Львівському технікумі електрозв'язку і, як у школі, так і на виробництві – Хмельницькому підприємстві електрозв'язку «Укртелеком» – Ольга Захарівна брала активну участь у художній самодіяльності і неодмінно була редактором стінних газет. Вірші для стіннівок – це також тоненькі ниточки до загального творчого полотна авторки. Добрий і теплий відгук з побажаннями писати і вдосконалюватися Ольга Лихогляд отримала від Світлани Кабачинської (редакція хмельницької обласної газети). Окрилена добрими побажаннями, Ольга Захарівна два роки студіювала журналістику при редакції газети «Радянське Поділля», де слухала лекції таких відомих на Поділлі журналістів та кореспондентів, як: Шумахер, Дайчман, Коваль та інших майстрів пера – і, отримавши диплом №344, як позаштатний кореспондент, публікувала свої творчі доробки в ЗМІ. Після того, не дуже часто, але з'являлися поетичні публікації та короткі нариси у місцевій періодиці.

В 2021 році Ольга Лихогляд отримала крайову премію імені Лесі Українки, яка приурочена до 150-річчя від дня народження видатної письменниці Лесі Українки.

Нині хмельничанку Ольгу Захарівну читачі знають як поетесу, авторку майстерно написаних віршів для дітей: «Весела Вертушка» (1997), «Киця-витівниця» (1998), «Моїй матусі» (2012), «На щастя, на долю – української мовлю» (2012), «Новорічне коло» (2004), «Аялка» (2012), «Свято хліба» (2008), «Р-р-рипулька» (2007).

Твори для дорослих: «Вінок сонетів» (2005), «Люблю, молюсь, і плачу і сміюся...» (2005), «Політ крізь сутінь та осоння» (2011), «Одвічна філософія любові» (2005), «Пробудження весни» (2007), «На подіум Історія виходить» (2012), «В саду надій» (2012).

Журналісти, публіцисти

КАРАСЬ ПЕТРО ПРОКОПОВИЧ

Народився 8 січня 1938 року в селі Коханівка, нині Полонського району Хмельницької області. Український поет. Член Національної спілки письменників України (від 1969 року). Заслужений журналіст України (1997).

Петро Карась народився у родині колгоспника. Закінчив семирічку та Славутське педагогічне училище. У 1956-1960 роках був студентом факультету журналістики Київського університету. З четвертого курсу пішов працювати до редакції Хмельницької обласної газети «Радянське Поділля» (нині «Подільські вісті») Університет закінчив у 1961 році заочно.

У «Радянському Поділлі» працював завідувачем відділу культури та шкіл. Був редактором обласної молодіжної газети «Корчагінець» (Хмельницький).

Голова секції Хмельницького обласного товариства інвалідів.

З першими поезіями виступив у районній газеті в Славуті, коли ще навчався в педагогічному училищі. 1965 року дебютував поетичною збіркою «Озаріння». 1967 року побачила світ друга збірка віршів поета – «Два крила». Далі вийшли збірки «Червонозем» (1972), «За правом – жить!» (1985), «Колиска», «Соломія», «Жінка», «Вибране», «Кардіограма», «Соната подільської осені», «Небо і земля», «Часу вічний чар», «Високе причастя», «Житечка жменя», «Серце підказало...», «Сон-трава», «Ромен цвіте», «Мазепа», «Будьмо гонорові!», «Невозводи», «Ти – божественна!», «Спасибі!» та інші, книга вибраного «Свята моя любов» та роман-трилогія «Серце мусить боліти».

Автор художньо-документальних нарисів «Хмельниччина» (1975), «Ударна ланка», повісті «Викликаю вогонь», роману «Буремний Буг».

На вірші Петра Карася композитори написали низку пісень («Козацькому роду нема переводу», «Вкраїно, матінко моя», «Дві троянди», «Гуляйполе», «Віват, Хмельницький!» та інші). Окремі твори перекладено російською, болгарською мовами.

Петро Карась – лауреат обласної літературної премії «Корчагінець» та обласної літературної премії імені Микити Годованця, Хмельницької міської премії імені Богдана Хмельницького.

Помер 16 серпня 2019 року.

ЛІЧМАН ПЕТРО РОМАНОВИЧ

Народився 30 серпня 1959 року у с. Женишківці Віньковецького р-ну на Хмельниччині. Після закінчення місцевої восьмирічки здобував профтехосвіту в Горівському училищі №2, одночасно навчаючись в Новоушицькому технікумі механізації с/г. В 1977-1979 рр. проходив дійсну військову службу в Тбілісі.

У 1985 році з відзнакою закінчив Львівський державний університет за спеціальністю «Журналістика». Працював за фахом у Рівненській обласній газеті «Червоний прапор».

З серпня 1988 року працює заввідділом права Хмельницької обласної газети «Подільські вісті». Виховує трьох доньок. У періодиці працює більше двадцяти років.

З-під його пера вийшло понад 250 нарисів, оповідань, новел правової тематики, проведено цілий ряд журналістських розслідувань. У грудні 1996 року став лауреатом премії МВС України. У цьому ж році визнаний переможцем на конкурсі СЖУ в номінації «Журналіст року». В 1998 році указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений журналіст України». Лауреат республіканського творчого конкурсу СБУ (2001), нагороджений Почесною грамотою НСЖУ як переможець в конкурсі журналістів «Золоте перо» (2002).

Член редколегії газети «Подільські вісті», голова первинної організації НСЖУ, член правління обласної організації НСЖУ.

Твори: «Ножем і кислотою: судові нариси, міліцейські та кримінальні історії», (1995), «Міліція Хмельниччини: фотоальбом», «Кілери: кримінальні повісті» (2003).

КУЛЬБОВСЬКИЙ МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ

Народився 13 листопада 1935 року в с. Славинщина, що на Житомирщині. Батько був ковалем, мати працювала на землі.

Закінчив Львівську державну консерваторію (нині – академія) імені М. В. Лисенка. 35 років присвятив підготовці молодих фахівців у Хмельницькому музичному училищі ім. В. Заремби та журналістській діяльності.

Автор ряду оригінальних хорових творів, солоспівів (збірка «Музично-пісенна творчість митців Хмельниччини»).

Починаючи з 1955 року з-під його пера вийшло у світ понад 600 статей, нарисів, есе про творчість подільських письменників, художників, музикантів та артистів. Друкувався в журналах «Музика» (Київ), «Рідна школа» (Нью-Йорк), «Склянка Часу» (Канів), в Антології сучасної новелістики та лірики України (Київ 2004, 2005, 2006), колективних збірках та альманахах.

Автор передмов до книг А. Потапова, М. Хоружого, В. Міхалевського, Т. Бохонка, М. Ковалю.

У творчому доробку відомого подільського письменника, журналіста-культуролога, мистецтвознавця, краєзнавця і фольклориста 40 книг.

Твори: «З подільського кореня» (10 книг), «Подільська Шевченкіана» (2000), «Пустили Дуньку в Європу» (2001), «Тарасикові пригоди» (2003), «Голос дерева», «Зерна», «Воронець», «Хмельницький на долонях» (2004), «Перлина Поділля: історична оповідь про с. Баламутівку» (2006), «Колесо долі» (2010), «Інвазії» (2014), «ПАЛІАТИВИ» (2015), «Максими» (2017), «Подільські мудринки» (2017).

Микола Кульбовський постійно вивчав літературно-мистецьке життя Поділля, досліджував його цікаві сторінки, пропагував серед учнівської і студентської молоді. Слугуючи вихованню молоді в дусі національної свідомості та гордості за видатних митців Поділля, написав понад 600 статей-розвідок, нарисів про хмельницьких письменників, художників, диригентів, артистів. Ці статті друкувалися в місцевих та всеукраїнських засобах масової інформації, в українських та міжнародних журналах.

Микола Михайлович – лауреат обласної премії імені Тараса Шевченка (2005), міської премії імені Богдана Хмельницького (2010), нагороджений Почесним знаком НСЖУ та Золотою медаллю української журналістики (2009), а також Золотою медаллю «Будівничий України» президії Всеукраїнського товариства «Просвіта» (2015).

Член НСЖУ (2001), Міжрегіональної спілки письменників України (2005), Хмельницької літературної спілки «Поділля» (2005).

28 серпня 2019 року пішов з життя Микола Кульбовський, похований на Житомирщині в селі Славенщина Народицького району.

Ліквідатори Чорнобильської АЕС

ЛУКІЯНЧУК ВОЛОДИМИР ФЕДОРОВИЧ

Народився 29 березня 1949 року в с. Чернилівка Підволочиського району Тернопільської області. У 1962 році разом із батьками переїхав у с. Колибань на Хмельниччину. Після закінчення Чемеровецького медичного училища працював фельдшером Ружичанської дільничної лікарні Хмельницького району, служив у лавах Радянської Армії.

Вищу освіту здобув у Київському медичному інституті імені академіка О. О. Богомольця (1976 р.). Скерований у Хмельницьку обласну санітарно-епідеміологічну станцію, де працював на посадах лікаря-епідеміолога, завідувача відділу, заступника головного державного санітарного лікаря області.

З 8 червня по 29 липня 1986 року брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС на посаді командира санепідвзводу медико-санітарного батальйону.

Обраний головою Хмельницької міської організації Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» (2005 р.).

Нагороджений знаком «Відмінник охорони здоров'я», Почесною Грамотою Верховної Ради України, орденом Рівноапостольного Князя Володимира III ступеня, орденом «За мужність» III ступеня, Української православної церкви, іншими орденами та медалями. Переможець регіонального рейтингу популярності «Людина року – 2010».

Автор книг: «Листопада кривавого слід» (2006), «Чорнобильці Хмельницького» (2011), «Медики Чорнобиля Хмельниччини» (2012), «Люди полинової долі» (2016). Одружений, має дві доньки, які працюють лікарями, та онучку.

Використані джерела

Книги

1. Єсюнін С. Вулиці міста Хмельницького / С. Єсюнін – 2-ге вид., перероб. і допов. – Тернопіль : Андрійшин В. П., 2018. – 160 с.
2. Єсюнін С. Місто Хмельницький: історія, події, факти / С. Єсюнін ; Хмельниц. обл. краєзнав. музей, Центр дослідж. історії Поділля Ін-ту історії України. – [Вид. 2-ге, перероб. та доп.]. – Хмельницький : Мельник А. А., 2008. – 125 с.
3. Єсюнін С. Прогулянка Проскуровом : історичні нариси / С. Єсюнін ; Хмельницький обласний краєзнавчий музей. – Хмельницький : обласний краєзнавчий музей, 2008. – 160 с.
4. Заповідаєм вам любов : зб. вибраних творів літераторів Поділля / упор. Ісаєнко Г. Й. – Хмельницький : ХГПА Центр мистецтва і дизайну, 2011. – 228 с.
5. Історія розвитку освіти міста Хмельницького / під заг. ред. К. Д. Новченкової. – Хмельницький, 2008. – 281 с.
6. Хмельницький : путівник / [редкол.: Л. В. Баженов [та ін.] ; ред. Г. Й. Фурманчук ; фот.: Б. Логінов, С. Аніськов, К. Жданов та ін.]. – Хмельницький : Поліграфіст, 2017. – 80 с.
7. Хмельницький в іменах. Прозаїки, поети, журналісти : біобібліогр. довід. / упоряд. В. Дмитрик, Є. Семенюк. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2006. – 200с.
8. Хмельницький культурний: з минулого в майбутнє : культурна спадщина та культурні осередки міста Хмельницького / ред. С. Єсюнін, В. Кулаківський, С. Крук та ін. – Хмельницький : ПП Дерепа, 2006. – 144 с.

Періодика

1. Єсюнін С. Історія вашого мікрорайону: Заріччя та Виставка – це не одне й те саме / С. Єсюнін // Місто. – 2006. – №20. – 18 травня. – С. 6.
2. Серова О. У Хмельницькому відкрито пам'ятник загиблим міліціонерам / О. Серова // Є. – 2002. – №113. – С. 3-4.
- 3.

Електронний ресурс

1. АО Завод ТЕМП [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://www.facebook.com/TEMP.PLANT.JSC/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
2. Вище професійне училище №25 [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://vpu25.km.ua/pro-nas/istoriya-uchylyscha/> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
3. Гімназія №2 м. Хмельницький [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://gym2.km.ua/index.php?id=2&sid=1&lan=> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
4. ДНЗ «Хмельницький центр ПТО сфери послуг» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://dcsp.km.ua/abiturientu/informatsiia-pro-navchalnyi-zaklad.html> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.

5. ДНЗ №5 «Соловейко» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://dnz5.km.ua/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
6. Дошкільний навчальний заклад №38 «Світанок» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу http://svitanok38kkm.blogspot.com/p/blog-page_15.html // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
7. Інститут історії України [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу resource.history.org.ua/cgi.../history.exe?... – (дата звернення 30.04.2021 р.). – Назва з екрана.
8. Костел Христа Царя Всесвіту (Хмельницький) – Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://uk.wikipedia.org/wiki/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
9. МАУП [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://maup.com.ua/ua/pro-akademiyu/novini1/usi-novini1/osvitnya-diyalnist-hmelnickogo-institutu-maup.html> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
10. Мистецька сторінка (бібліотека-філія №2 Хмельницької міської централізованої бібліотечної системи [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://kmcbsf2.blogspot.com/> – (дата звернення 30.04.2021 р.). – Назва з екрана.
11. Навчально-виховне об'єднання №1 «Школа-дитячий садок» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://dity.in.ua/khmelnickiy/navchalno-vikhovne-obednannya-no1-shkola-dityachiy-sadok> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
12. НВО №1 – Навчально-виховне об'єднання [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://nvo1.km.ua> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
13. Пам'ятник загиблим міліціонерам (Хмельницький) – Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://uk.wikipedia.org/wiki/> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
14. ПАО «Завод «ТЕМП» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу http://temp-mash.com/wp-content/uploads/2018/02/temp_profile_ukr.pdf // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
15. Парафія Христа Царя Всесвіту м. Хмельницький [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://christ-king.km.ua> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
16. Приватна шкала «Обрії мрій»[Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу https://ye.ua/dovidnuk/Privatniy_navchalno_vihovniy_kompleks_Moyi_obriyi/ // (дата звернення 30.04.2021 р.). – Назва з екрана.
17. Про Інститут – МАУП, м. Хмельницький [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://www.maup.km.ua/institut/pro-institut/> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
18. СЗОШ №30 | Хмельницька спеціалізована школа I ступеня [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://school30.km.ua/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.

19. Скульптура Ісуса Христ [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://vsim.ua/Podii/skulptura-isusa-hrista-zyavilasya-u-hmelnitskomu-162676.html> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
20. У Дендропарку запрацював новий фонтан [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://vsim.ua/Podii/u-dendroparku-zapratsyuvav-noviy-fontan-video-10688828.html> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
21. «Фонтан закоханих» на площі Свободи [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://vsim.ua/Podii/onovalena-ploscha-i-fontan-zakohanih-yak-hmelnichani-otsinyuyut-rekonst-10714019.html> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
22. Хмельницька міська централізована бібліотечна система [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://www.cbs.km.ua/> // (дата звернення 30.04.2021 р.). – Назва з екрана.
23. Хмельницький геріатричний пансіонат для ветеранів війни і праці, офіційне інтернет представництво. [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://hmpansionat.com.ua/pansionat/pro-pansionat> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
24. Хмельницький ДНЗ № 54 «Пізнайко» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://sadochok.webnode.com.ua/pro-nas/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
25. Хмельницький дошкільний навчальний заклад №37 «Незабудка» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://doschilnuk.blogspot.com/> // (дата звернення 09.04.2021 р.). – Назва з екрана.
26. Хмельницький політехнічний коледж Національного університету «Львівська політехніка» [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://hpk.edu.ua/history> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
27. Хмельницький професійний ліцей [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://www.profliscey008.km.ua/> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
28. Хмельницький професійний ліцей [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <http://www.profliscey008.km.ua/> // (дата звернення 16.04.2021 р.). – Назва з екрана.
29. Цікаві місця Хмельницького! Що варто побачити та куди піти у Хмельницькому. МоеMisto.ua [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу <https://moemisto.ua/km/blog/tsikavi-mistsya-hmelnitskogo-876.html> // (дата звернення 23.04.2021 р.). – Назва з екрана.
30. Швейна фабрика Хмельницьклегпром – верхній одяг для чоловіків [Електронний ресурс]. – Електронні дані : Режим доступу www.kmlegprom.com/ // (дата звернення 30.04.2021 р.). – Назва з екрана.

Підготували:

Ковальчук Оксана Аркадіївна – завідувача бібліотеки-філії №2 (проспект Миру, 70/3)

kmcbbs.f2@gmail.com

Пєшкова Вікторія Валеріївна – бібліотекарка бібліотеки-філії №12 (проспект Миру, 76/2)

kmcbbs.f12@gmail.com

Зміст

Установи мікрорайону	3
Телевежа	3
Хмельницький геріатричний пансіонат для ветеранів війни і праці	4
Будинку преси	4
Виробниче об'єднання «Хмельницьклегпром»	5
Завод «ТЕМП»	7
Автовокзал	8
Головне управління Національної поліції в Хмельницькій області	8
Медичні заклади	9
Хмельницька міська поліклініка №2.....	9
Амбулаторія загальної практики сімейної медицини №10	9
Амбулаторія загальної практики сімейної медицини № 8	10
Торгові центри	11
Торговий центр «Ріко»	11
Торговий центр «Проспект»	11
ТЦ «Центр Проспект»	11
Заклади культури	12
Бібліотека-філія №2	12
Центральна бібліотека для дітей №12	16
Хмельницька дитяча музична школа №2	18
Музей цікавої науки «Евріка»	20
Релігійні установи	21
Костьол Христа Царя Всесвіту	21
Свято-Миколаївський храм	23
Пам'ятні місця	23
Монумент вічної Слави	23
Скіфський курган	24
Братська могила радянських воїнів	24
Братська могила жертв фашизму	25
Пам'ятник загиблим міліціонерам	25
Майдан на перехресті проспекту Миру та вулиці Свободи	25
«Фонтан закоханих» на площі Свободи	26
Сквер і площа Степана Бандери	26
Пам'ятник «Зародження нової нації»	27
Садово-паркова архітектура	27
Дендропарк «Поділля»	27
Парк «Заріччя»	28
Навчальні заклади мікрорайону	29
Інститут Міжрегіональна Академія управління персоналом	29
Хмельницький політехнічний коледж	
Національного університету «Львівська політехніка»	33
Вище професійне училище №25	37
Хмельницький професійний ліцей	39

Державний навчальний заклад «Хмельницький центр професійно-технічно освіти сфери послуг»	41
Навчально-виховний комплекс (НВК) № 4	43
Гімназія №2	44
Середня загальноосвітня школа (ЗОШ) I-III ступенів №21	47
Середня загальноосвітня школа (ЗОШ) I-III ступенів №22 ім. О. Ольжича	48
Середня загальноосвітня школа (ЗОШ) I-III ступенів №25 ім. Івана Огієнка ...	49
Хмельницька спеціалізована школа I ступеня №30	49
Приватний навчально-виховний комплекс «Мої обрії»	52
Дошкільні навчальні заклади	55
Хмельницький дошкільний навчальний заклад №5 «Соловейко»	55
Хмельницький дошкільний навчальний заклад № 32 «Росинка»	56
Хмельницький дошкільний навчальний заклад №37 «Незабудка»	56
Хмельницький дошкільний навчальний заклад № 38 «Світанок»	57
Хмельницький дошкільний навчальний заклад №47 «Дзвіночок»	58
Хмельницький дошкільний навчальний заклад №54 «Пізнайко»	58
Навчально-виховне об'єднання №1 школа-дитячий садок	59
Навчально-виховне об'єднання №3 «Дошкільний заклад – початкова школа» ..	60
Відомі люди мікрорайону	61
<i>Красознавці</i>	61
Сваричевський Анатолій Володимирович	61
Байдак Ігор Миколайович	62
<i>Поети, письменники</i>	63
Бабенко Марія Тимофіївна	63
Лихогляд Ольга Захарівна	64
<i>Журналісти, публіцисти</i>	65
Карась Петро Прокопович	65
Лічман Петро Романович	65
Кульбовський Микола Михайлович	66
<i>Ліквідатори Чорнобильської АЕС</i>	67
Лукіянчук Володимир Федорович	67
Використані джерела	68